

ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΡΜΑ

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως τῆς Σ. Ἐ. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων

(β' μέρος)

4. Ἡ θεωρητικὴ δομὴ τῆς Μετενσάρκωσης

Κατὰ τὴν δοξασία τῆς μετενσάρκωσης, «κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἓναν ἐσωτερικὸ πυρῆνα (Jiva), ὁ ὁποῖος περιπλανᾶται σὲ ἓνα ἀτέλειωτο κύκλο γεννήσεων καὶ θανάτων (Samsara) περιβαλλόμενος ἀπὸ χονδροειδῆ ἢ λεπτοφυῆ σωματικὰ περιβλήματα ἢ σώματα»¹. Αὐτός ὁ ἐσωτερικὸς πυρῆνας εἶναι ἓνας «ἐκδηλωμένος» κατ' οὐσίαν «θεός», ὁ ὁποῖος, μέσα ἀπ' αὐτὸν τὸν κύκλο, πρέπει νὰ φθάσει στὴν «αὐτογνωσία» καὶ στὴν «αὐτοπραγμάτωση», στηριζόμενος ἀποκλειστικὰ στὶς δικές του καὶ μόνο δυνάμεις. Αὐτὸ βεβαιώνει καὶ ἡ θεοσοφίστρια Ἑλενα Μπλαβάτσκι: «Τὸ Ἐγὼ πού μετενσαρκώνεται εἶναι τὸ ἀθάνατο, ἀτομικὸ, ὄχι προσωπικὸ, ἐγὼ, μ' ἄλλα λόγια ὁ φορέας τῆς Ἄτμα-Βουδικῆς Μονάδας»².

Σ' αὐτὴ τὴν ἀπεγνωσμένη προσπάθειά του, ἀποφασιστικὸ ρόλο «παίζει» τὸ λεγόμενο «κάρμα». Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία -ἡ περιπέτεια- συμβολίζεται μὲ τὸν τροχὸ τὴν **σαμσάρα** (ἀνακύκλωση γεννήσεων καὶ θανάτων) καὶ τὸν ἀποκρυσταλλικὸ «οὐροβόρο ὄφι» ἢ με τὸν φλεγόμενον μυθικὸ «φοίνικα», ὁ ὁποῖος ἀναγεννᾶται μέσα ἀπὸ τὴν τέφρα του³.

Ἀπὸ τὴν Μπαγκαβάτ-Γκιτά πληροφοροῦμαστε ὅτι «Οἱ σοφοὶ τῆς ἀρχαίας Ἰνδίας

λένε πὼς σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς εἶναι νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὸν ἀτέλειωτο κύκλο τῆς μετενσάρκωσης. “Μὴν ἐπιστρέψετε” προειδοποιῶν»⁴.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τοὺς θεωρητικοὺς τῆς δοξασίας αὐτῆς, ἡ μετενσάρκωση εἶναι ἀναγκαία, γιατί ἡ μιὰ ἀνθρώπινη ζωὴ δέν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὴν τελείωση τοῦ ἀνθρώπου, ἐξηγεῖ τὴν ἀδικία καὶ προάγει τὴν δικαιοσύνη καὶ δίνει ἐλπίδα στὸν ἄνθρωπο γιὰ τὸ μέλλον.

Κατὰ τὴν Μπαγκαβάτ-Γκιτά, «ὅπως κάθε ἄνθρωπος ἀφήνει –τὰ φορέματά του τὰ παλιά –γιὰ νὰ σπείρει ἄλλα καινούρια –ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ πετάει τὰ παλιά σώματά της –κι' ἄλλα ντύνεται καινούρια»⁵. Καὶ ἡ θεοσοφίστρια Ἄ. Μπεζάντ συμπληρώνει: «Ἔτσι οἱ διαδοχικὲς σωματικὲς ζωές εἶναι δεμένες μεταξύ τους σὰν μαργαριτάρια περασμένα σ' ἓνα νῆμα. Τὸ νῆμα εἶναι τὸ στοιχεῖο πού ζεῖ αἰώνια καὶ τὰ μαργαριτάρια οἱ διαδοχικὲς ἀνθρώπινες ζωές»⁶.

Τὸ ἐνσαρκούμενο «Ἐγὼ» ἡ Μπεζάντ τὸ ἀποκαλεῖ «Διανοητὴ», μέσα δέ σ' αὐτὸν «ὑπάρχουν ὅλες οἱ δυνάμεις πού ἀποκαλοῦμε συνολικὰ πνεῦμα. Τὸ πνεῦμα περιλαμβάνει τὴ μνήμη, τὴν ἐνόραση, τὴ θέληση. Μαζεύει ὅλη τὴν πείρα πού τοῦ δίνουν οἱ γήινοι βίοι του καὶ ἀποθηκεύει ὅλους αὐτοὺς τοὺς συγκεντρωμένους θησαυροὺς γιὰ νὰ τοὺς μετουσιῶνει μέσα στὸν ἑαυτό του, μὲ τὴ δική

1. π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, Μετενσάρκωση ἢ Ανάσταση, Β' ἔκδ. Ἀθήνα 1995, σ. 9.

2. Ἑλ. Μπλαβάτσκι, Τὸ κλειδί τῆς Θεοσοφίας, σ. 144.

3. Paris: Μετενσάρκωση, σ. 19. Βλ. καὶ Κων. Πάγιου, ἔνθ. ἄνωτ., σ. 58.

4. Ἐπιστρέφοντας, ἔνθ. ἄνωτ., σ. 126.

5. § 22, παρὰ Ἄν. Μπεζάντ, Μετενσάρκωση, ἔνθ. ἄνωτ. σ. 24.

6. Αὐτόθι σ. 25.

του θεϊκή χημεία και να κατασκευάσει από αυτούς το απόσταγμα εκείνο της πείρας που είναι ή Σοφία»⁷.

Μετά τον βιολογικό θάνατο, ή «ψυχή» (τό μή θνητό στοιχείο του ανθρώπου, κατά τους «μετενσαρκωτές») παραμένει για κάποιο χρονικό διάστημα σε κάποιο ουράνιο (αστρικό) κόσμο. Η περίοδος αυτή ονομάζεται «περίοδος αποσάρκωσης», ή «Δεβαχανική περίοδος», είναι ή περίοδος που τό «Εγώ» «ξαναπαίρνει στον εαυτό του» και «είναι ό αναγκαίος χρόνος που απαιτείται για την αφομίωση της εμπειρίας και την απόκτηση ισορροπίας από τό “Εγώ”», ή τον «Διανοητή», όπως τό ονομάζει ή Μπεζάντ. Αυτός ό «Διανοητής» ένσαρκώνεται και όχι «ό άνθρωπος-κτῆνος»⁸.

Η μετενσάρκωση δέν προϋποθέτει όμως την «έπαναγέννηση» άμέσως μετά τον θάνατο. Η «Δεβαχανική περίοδος» «μπορεί να είναι έξαιρετικά σύντομη προκειμένου για ένα άτομο άνεξέλικτο και άντιθέτως να παρατείνεται επί αιώνες για μιά όντότητα ύψηλης έξελικτικής ανάπτυξεως. Η μέση, πάντως, χρονική περίοδος ανάμεσα σε δύο μετενσαρκώσεις για ένα άτομο συνηθισμένης έξελίξεως, θά πρέπει να κυμαίνεται γύρω στά πεντακόσια χρόνια»⁹. Ο Ραpus θέλει να επανέρχεται ή ψυχή στό νέο σώμα «μετά δέκα ή και διακόσια έτη και εις οίονδήποτε πλανήτην του αυτού ήλιακού συστήματος»¹⁰. Ένας Έλληνας Λάμα ύποστηρίζει, ότι στην ένδιάμεση αυτή κατάσταση περιπλανιόμαστε «για 49 ήμέρες, περνώντας διάφορες, ως επί τό πλειστον δυσάρεστες εμπειρίες, αναζητώντας ένα καινούργιο σώμα»¹¹.

Τελικά, για εκείνον, τον «θριαμβευτή» και «πνευματικό άνθρωπο», που μετά από σειρά μετενσαρκώσεων, «άγγιξε την κορυφή», «Η Νιρβάνα είναι διάπλατα ανοικτή μπροστά του». «Παρουσιάζεται όμως ένώπιόν του, άκόμη ένα μονοπάτι, τό μονοπάτι της απάρνησης, ή θεληματική άποδοχή της γήινης ζωής για την άγάπη της Φυλής... Όταν ό δάσκαλος διαλέξει να δεχθεί την ένσάρκωση, ώσπου να τελειώσει ό προορισμός της φυλής, τούτο είναι τό στεφάνωμά του». Η θεληματική αυτή μετενσάρκωσή του (που δέν είναι γι' αυτόν αναγκαία) είναι μιά «Μεγάλη Απάρνηση». Αυτές οι «Τελειωμένες Όντότητες» επανέρχονται πλέον σε «ήθελημένη» μετενσάρκωση για να γίνουν «Έκπαιδευταί, για να βοηθήσουν την παλαιούσα ανθρωπότητα στην όδό της πνευματικής έξελίξεως»¹². Τότε, οι δάσκαλοι αυτοί «Γίνονται οι σωτήρες του κόσμου, ή εύλογία και ή δόξα της φυλής τους»¹³. Άνάμεσα σ' αυτούς συγκαταλέγονται ό Βούδας, οι διάφοροι Άβατάρς και γκουρού και, βεβαίως, και ό Ίησους Χριστός.

Κατά τους «μετενσαρκωτές», ή δοξασία αυτή λύνει όλα τά «άπογοητευτικά» προβλήματα, πνευματικά, ήθικά και φιλοσοφικά και πάνω άπ' όλα τό πρόβλημα του Κακού και του θανάτου. Άκόμη, και την «ανάπτυξη και κατάπτωση των έθνών» και τους «ανάδρομικούς κύκλους της ιστορίας»¹⁴.

Μέ την μετενσάρκωση, λένε, άποδεικνύεται «λογικά» ότι οι νοητικές και ήθικές διαφορές μεταξύ των ατόμων όφείλονται στην «διαφορά της ηλικίας των ψυχών»¹⁵, είναι «άποτέλεσμα των πράξεών μας, των έπιθυμιών και των σκέψεών μας» και δέν όφείλονται σε έξωγενείς παράγοντες. «Δέν

7. Αυτόθι σσ. 38-39.

8. Αυτόθι, σσ. 91,44.

9. Irv. Cooper, μν. έργ., σ. 31.

10. Αυτόθι.

11. Λάμα Λουίτζι Παπακωνσταντίνου, Ποϋ πηγαίνουν οι νεκροί - Η περιπέτεια της μετενσάρκωσης, περιοδ. “Άβατον”, τ. 11, σ. 73.

12. Irv. Cooper, ένθ. άνωτ., σ. 55.

13. Άν. Μπεζάντ, ένθ. άνωτ, σσ. 77, 80.

14. Αυτόθι, σ. 104.

15. Ο Νικ. Μαργιορης κάνει λόγο για “πρωτόγονες ψυχές, που για λίγες μόνο φορές έχουν σαρκωθεί και τίς παλιές ψυχές, που αδιάκοπα σαρκώνονται και προχωρούν στό δρόμο της αιώνιας έξελίξης των κόσμων και των όντων”, ένθ. άνωτ., σ. 390. Βλ. και Irving Cooper, μν. έργ., σ. 40.

έχομε παρά νά ἐκλέξωμε ἀνάμεσα σ'αὐτά τὰ δύο: Ἡ ὅτι ἡ μοῖρα ὀφείλεται σέ μιά θεία ἰδιοτροπία, σέ μιά ἀπλή σύμπτωση, ὅποτε τό ἠθικό χάος βασιλεύει στόν κόσμον, ἢ ὅτι ὀφείλεται σέ αἰτίες πού ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δημιουργοῦμε, πράγμα πού συνεπάγεται τή μετενσάρκωση. Ἔτσι, ἡ ἠθική τάξις καί ἡ μετενσάρκωσις εἶναι ἓνα ζευγος ἀδιαχώριστο»¹⁶.

Ἐξηγοῦνται, ἀκόμη, ὅπως ἰσχυρίζονται, προβλήματα ὅπως:

- ἄνθρωποι πού ὑποφέρουν περισσότερο ἀπό ἄλλους (γιατί ἔχουν ὑποστει λιγότερες μετενσαρκώσεις).

- ψυχολογικά προβλήματα καί σωματικές ταλαιπωρίες, ὅπως: ὁμοφιλοφυλία, λεσβιασμός, κεραυνοβόλος ἔρωτας ἢ μῖσος (παλαιότερα κάρμα).

- μεγαλοφυῆ παιδιά- «παιδιά θαύματα»¹⁷ (ἐξέλιξη τοῦ ταλέντου τους), κ.λπ.

Ἐξ ἄλλου, «αὐτοί πού τώρα εἶναι φίλους ἢ ἐχθροί σας μπορεῖ σέ μιά μελλοντική ζωὴ νά εἶναι μητέρα, πατέρας, παιδί, γυναίκα ἢ ἄντρας σας»¹⁸. Οὐσιαστικά, λέει ὁ Papyrus, «δέν εἴμαστε παρά ἠθοποιοί πού παίζουν τό ρόλο τους γιά μιά ζωὴ»¹⁹.

Μ' ἓνα λόγο, λένε: «Ἡ μετενσάρκωση λύνει ὅλα τὰ προβλήματα πού δέν τὰ λύνει καμμιά ἄλλη θεωρία, σχετικά μέ τήν ἀνισότητα τῶν περιστάσεων, τῶν ἱκανοτήτων, τῶν ἐνκαιριῶν, προβλήματα πού χωρίς τήν μετενσάρκωση θά ἔδειχναν ὅτι δέν ὑπάρχει στή ζωὴ δικαιοσύνη, ἀλλά ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀπλά παιγνίδια τῆς εὐνοίας κάποιου ἀνεύθυνου δημιουργοῦ, ἢ τῶν τυφλῶν δυνάμεων κάποιας ἄψυχης φύσης»²⁰.

Ὅλα αὐτά, λένε, ἀπαντοῦν στό ἐρώτημα: «Ἄν ὑπάρχει πράγματι Θεός, γιατί τόση ἀθλιότης στόν κόσμον, τόσος ἄδικος πόνος, τόσες εὐνοίες καί τόσες ἐπιτυχίες μοιρασμέ-

νες χωρίς καμία διάκριση»²¹. Ἐάν δέν ἀποδεχοῦμε τήν μετενσάρκωση, λέγουν οἱ «μετενσαρκωτές», τότε πρέπει νά δεχοῦμε ἓναν Θεό ἄδικο, σκληρό, τιμωρό, ἀπάνθρωπο, «ἄμεσα ὑπεύθυνο γιά ὅλα τὰ δεινά τοῦ κόσμου καί προπαντός γιά κείνα πού προέρχονται ἀπό τίς συνθήκες τῆς γεννήσεως»²². Ἀντιθέτως, ἀποδεχόμενοι τήν μετενσάρκωση βρίσκομε τό «κλειδί» τοῦ προβλήματος καί δέν ἀμφισβητοῦμε τήν ἀγάπη, τήν εὐσπλαγχνία καί τήν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὅσα συμβαίνουν ἐπιβάλλονται ἀπό τήν «νομοτέλεια» καί γιά συγκεκριμένο σκοπό. Ἡ δοξασία τῆς μετενσάρκωσης «εἶναι ἄρρηκτα δεμένη μέ τό νόμο τῆς ἀνταποδοτικῆς δικαιοσύνης, τό νόμο τοῦ Κάρμα»²³. Τό Κάρμα εἶναι τό «κλειδί» τῆς δοξασίας αὐτῆς.

Γι' αὐτό, ὑποστηρίζουν ὅτι «Ἐἶναι καιρός πλέον ἢ χαμένη ἀλήθεια τῆς μετενσαρκώσεως νά ξαναπάρη τή θέση της ἀνάμεσα στους ἀνεκτίμητους θησαυρούς του Χριστιανισμοῦ.

Ἄν δέν γίνη αὐτό, οἱ ἐκκλησίες θά ἐρημω- νωνται ὀλοένα καί περισσότερο, ἐφόσον μέ τὰ ἰσχύοντα θρησκευτικά δόγματα δέν εἶναι δυνατόν νά ἐρμηνευθοῦν τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς κατά τρόπον πού νά ἱκανοποιηται ἡ σύγχρονη ἐξελιγμένη διάνοια»²⁴.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ ἴδια ἡ Μπεζάντ δηλώνει ὅτι «Ὅλα ὅσα μποροῦν νά λεχθοῦνε γιά τήν ἀπόδειξη τῆς μετενσάρκωσης δέν φτάνουν ὡς τό σημεῖο νά τήν ἀποδείξουνε πλέρια καί ὀλοκληρωτικά, ἀλλά εἶναι μιά πολύ δυνατή ἔνδειξη γιά τήν ὑπαρξή της... Μόλο πού ἡ μετενσάρκωση φαίνεται σ'ἐμένα γεγονός ἀπόλυτα βέβαιο, περιορίζομαι νά τήν παρουσιάσω ἐδῶ μᾶλλον σάν μιά λογική ὑπόθεση παρά σάν θεώρημα πού ἔχει κίόλα ἀποδειχθεῖ»²⁵.

16. Irv. Cooper, ἔνθ. ἀνωτ., σ. 80.

17. Cooper, ἔνθ. ἀνωτ. σ. 96.

18. Ρόμπ. Νάτζεμ, ἔνθ. ἀνωτ. σ. 182.

19. Papyrus, ἔνθ. ἀνωτ., σ. 124.

20. Ἄν. Μπεζάντ, ἔνθ. ἀνωτ, σ. 120.

21. Irv. Cooper, ἔνθ. ἀνωτ., σ. 14.

22. Papyrus, ἔνθ. ἀνωτ. σ. 19.

23. Αὐτόθι, σ. 9.

24. Irv. Cooper, μν. ἔργ. σ. 111.

25. Ἄν. Μπεζάντ, ἔνθ. ἀνωτ, σ. 104 (δική μας ὑπογράμμιση).

5. Τό Κάρμα

Κεντρική καί ουσιαστική θέση στή δοξασία τῆς μετενσάρκωσης καί τῆς μετεμψύχωσης κατέχει ἡ διδασκαλία περί τοῦ «φυσικοῦ νόμου τοῦ Κάρμα». Ὅπως ἤδη εἶπαμε, εἶναι τό “κλειδί”. Ὁ ὅρος προέρχεται ἀπό τήν σανσκριτική λέξη *Kri*, πού σημαίνει «ἐνεργῶ», «πράττω» (πράξη, δράση, ἔργο, ἐνέργεια) καί ἀναφέρεται στή συσσώρευση καλῶν ἢ κακῶν πράξεων ἀπό προηγούμενες δῆθεν ζωές. Τόν ὅρο δέν τόν ἐπινόησε ὁ Βούδας, ἀλλά προέρχεται ἀπό τήν Βεδική παράδοση²⁶.

Ἐκπρόσωπος ἀποκρυφιστικῶν ομάδων στήν Ἑλλάδα διευκρινίζει ὅτι «Ἐμεῖς στή Δύση, τό “Νόμο τοῦ Κάρμα” συνηθίζουμε νά τό ἀποκαλοῦμε “Νόμο τῆς Αἰτίας καί τοῦ Αποτελέσματος” ἢ “Νόμο τῆς Δίκαιης Ἀνταπόδοσης”»²⁷. Οἱ “νεοπαγανιστές” τόν ὀνομάζουν «νόμο τῆς εἰμαρμένης» ἢ «τῆς ἀνάγκης».

Ὁ νόμος αὐτός, κατά τήν Θεοσοφία, δημιουργεῖ, ἀποκαθιστᾷ καί διατηρεῖ τήν ἁρμονία καί τήν ἰσορροπία μέσα στό σύμπαν.

Βεβαίως, δέν πρόκειται περί φυσικοῦ νόμου, ἀλλά περί θρησκευτικῆς δοξασίας, πού γεννήθηκε στόν Ἰνδουισμό καί τόν Βουδισμό. Χαρακτηριστικός εἶναι ὁ ὀρισμός τοῦ Κάρμα ἀπό τήν θεοσοφίστρια Ἐλενα Μπλαβάτσκι. Τά Κάρμα, λέει, εἶναι «ὁ “ὑπέρτατος Νόμος”, ἡ πηγὴ, ἡ ἀρχὴ ὄλων τῶν ἄλλων νόμων, πού ὑπάρχουνε σ’ ὅλοκληρη τῇ φύσει. Κάρμα εἶναι ὁ ἀλάνθαστος νόμος, πού προσαρμόζει τό ἀποτέλεσμα στήν αἰτία, στό φυσικό, νοητικό καί πνευματικό πεδίο τοῦ εἶναι... ἐπιστρέφοντάς τιν σ’ ἐκεῖνον πού τῇ δημιούργησε»²⁸. Ἐπομένως, τό Κάρμα εἶναι ἡ μοναδική αἰτία, ὄχι μόνο τῆς μετενσάρκωσης, ἀλλά γενικώτερα

τῆς ὑπαρξῆς κάθε ὑπαρκτοῦ πράγματος (ὄντος). Καί ἀλλοῦ συμπληρώνει: «Τό Κάρμα, εἶναι ἡ δύναμις (ἢ θέλησις) τοῦ Θεοῦ ἐνεργοῦσα ἐν τῷ σύμπαντι, ὁ κοινός κορμός πάντων τῶν νόμων οἵτινες διοικοῦσι τόν κόσμον»²⁹.

Καί ἡ ἄλλη θεοσοφίστρια, ἡ Ἄννα Μπεζάντ συμπληρώνει ὅτι «Τό Κάρμα μᾶς κάνει νά γεννιόμαστε ἀκατάπανστα, δένοντάς μας στή ρόδα τῆς γέννησης καί τοῦ θανάτου. Τό καλό Κάρμα μᾶς συνεπαίρνει τόσο ἀδυσώπητα ὅσο καί τό κακό». Ὅμως ἡ δύναμη πού μᾶς ἀλυσσοδένει «δέν βρίσκεται στήν πράξη ἀλλά στόν πόθο, στήν προσκόλλησι στόν καρπό τῆς πράξης»³⁰.

Κατά ἓνα ἄλλο ὀρισμό, «Τό Κάρμα δέν εἶναι τό ἔργο πού ἔκανε ἓνα ἄτομο στήν παροῦσα ζωὴ του. Εἶναι ὅλα τὰ ἔργα πού ἔχει κάνει στίς προηγούμενες ζωές του. Εἶναι ἓνα εἶδος προορισμοῦ μέ ῥόλο μεγάλο γιά τό ἐσχατολογικό του ἔργο»³¹.

Ὁ Λάμα Λούντροπ, (προσκεκλημένος τοῦ Βουδιστικοῦ Κέντρου Κάρμα Γκυάλτσεν Λίνγκ στή Θεσσαλονίκη), μιλώντας γιά τό Κάρμα, διευκρινίζει ὅτι, «τά ὄντα κατέχουν τίς πράξεις τους, κληρονομοῦν τίς πράξεις τους, γεννιοῦνται μέσα στίς πράξεις τους, γεννιοῦνται μέσα ἀπό τίς πράξεις τους... εἶμαστε κάτοχοι τῶν πράξεων μας. Σημαίνει πῶς ὅταν σκεπτόμαστε, λέμε ἢ κάνουμε κάτι εἶμαστε οἱ ἰδιοκτῆτες αὐτοῦ τοῦ πράγματος καί βιώνουμε ἐμεῖς τά ἀποτελέσματά του»³². Ὁ ἴδιος ὑπογραμμίζει ὅτι οἱ πράξεις μας εἶναι ἐκεῖνες πού μᾶς καθορίζουν. «Δέν ὑπάρχει ἐξωτερικός κριτής ἢ Θεός πού νά παίρνει τίς ἀποφάσεις γιά τῇ ζωὴ μας»³³. «Τὴν εὐθύνη γιά τὴν τιμωρία ἢ τὴν ἐπιβράβευση δέν τὴν ἔχει κάποια ὑπερ-

26. Δημ. Νικολαΐδου, Ἡ δύναμη τοῦ Κάρμα, περιόδ. «Ἄβατον», τ. 111, σ. 57.

27. Γαβρ. Σιμονέτου, ἔνθ. ἀνωτ., σ. 2.

28. Ἐλ. Μπλαβάτσκι, Τό κλειδί τῆς Θεοσοφίας, σ. 218.

29. Τῆς ἰδίας, Εἰς τὴν χώραν τῶν γαλάζιων βουνῶν, μν. ἔργ. σ. 19.

30. Ἀν. Μπεζάντ, Τό Κάρμα, σ. 61.

31. Fausta Leonì, Κάρμα, ἀληθινή ἱστορία μᾶς μετεμψύχωσης, σ. 10.

32. Δημ. Νικολαΐδου, ἔνθ. ἀνωτ. σ. 57.

33. Αὐτόθι, σ. 58.

φυσική οντότητα, αλλά ο ίδιος ο άνθρωπος, ανάλογα με τον τρόπο που ζει κι ενεργεί, σε σχέση με τον ηθικό και κοσμικό νόμο του Ντάρμα»³⁴.

Η Τεκτονική Έγκυκλοπαίδεια σημειώνει ότι «Κατά τον νόμον του Κάρμα, ή αντίδρασις είναι πάντοτε ίση και αντίθετος της πράξεως»³⁵. Έτσι, επέρχεται ή αρμονία και ή ισορροπία μέσα στο σύμπαν.

Κατά τον Γαβριήλ Σιμονέτο, υπάρχουν τρία είδη ατομικού Κάρμα. Εκτός από το «ατομικό» υπάρχει και το «οικογενειακό» και το «ομαδικό κάρμα ενός κράτους ή μίας φυλής»³⁶. Το Κάρμα, λέει, καθορίζει το σώμα που θα πάρουμε στην επόμενη ενσάρκωση (ώραίο, υγιές, αρτιμελές κ.λπ.). «Τό πώς θα ζήσουμε, ο τρόπος και ο χρόνος και η διάρκεια της ζωής που θα ζήσουμε, ο γάμος, τὰ παιδιά, ή κοινωνική αναγνώριση, οί τίτλοι τιμής, ο πλούτος, τὰ χρήματα που θα αποκτήσουμε κ.λπ. Είναι προκαθορισμένα». Ακόμη και την ώρα του ύπνου δημιουργούμε «Αστρικό Κάρμα». Η μόνη ώρα που δεν συσσωρεύουμε Κάρμα είναι η ώρα του διαλογισμού. Και καταλήγει επισημαίνοντας τον παγκόσμιο χαρακτήρα του Κάρμα: «Άνθρωποι και ζώα αποτελούν μία μεγάλη οικογένεια που ή ιστορία της είναι περίπλοκη και τό κάρμα της αχώριστο και αυτή είναι ή αιτία που οί άνθρωποι δεν πρέπει να σκοτώνουν, να κακομεταχειρίζονται και ακόμα να τρώνε τὰ ζώα. Τό κάρμα είναι ένας νόμος παγκόσμιος και περιλαμβάνει κάθε μονάδα ζωής μέσα στις αναρίθμητες περιοχές του σύμπαντος. Ισχύει για κάθε οργανισμό και για κάθε ύπαρκτο πράγμα, από τον κόκκο της άμμου ως τὰ αστέρια του Γαλαξία»³⁷.

34. Κων. Πέγιου, ένθ. άνωτ., σ. 59.

35. Ένθ. άνωτ. σ. 521.

36. Γαβρ. Σιμονέτου, ένθ. άνωτ.: τό άποθηκευμένο, τό πεπρωμένο ή ή μοίρα του ανθρώπου (κισμέτ) και τό νέο, που δημιουργείται στη διάρκεια κάθε ζωής.

37. Αυτόθι, σ. 5.

Ο Ρόμπερτ Νάτζεμυ γράφει: «Πολλοί θά ξαφνιαστούν μαθαίνοντας πώς οί ίδιοι διάλεξαν τό πλαίσιο της ζωής τους. Διάλεξαν να γεννηθούν σ'αυτή την εποχή, σ'αυτό τό όρισμένο οικογενειακό περιβάλλον, κάτω απ'αυτές τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές συνθήκες»³⁸. Ο Cooper, διαφοροποιούμενος στό σημείο αυτό, άρνεϊται αυτή την «καρμική» οικογενειακή σχέση. Κατ'αυτόν, «Κατά γενικόν κανόνα δεν εκλέγομε εμείς τους γονείς στην αρχή κάθε ενσάρκωσης». Γι'αυτό φροντίζουν, όπως είδαμε πιό πάνω «Όντότητες του Πνευματικού κόσμου». Έν τούτοις,μπορούμε να επηρεάσουμε τις μελλοντικές σχέσεις μας με άλλα άτομα. Τό γεγονός ότι μερικά άτομα έλκονται μεταξύ τους με άμοιβαία αγάπη, ίσως δηλώνει ότι «είναι γονείς και παιδιά, άδελφοί, σύζυγοι ή έραστές κλπ.»³⁹, (έννοείται, σε προηγούμενη ζωή τους).

Τό Κάρμα λοιπόν προσδιορίζει την παρούσα ζωή κάθε ανθρώπου πάνω στη γη, ο οποίος ξαναγεννιέται για να πληρώσει έδω, μέσα σε ένα νέο σώμα, για ό,τι άλλοτε έπραξε και συνέλεξε κατά τις «προβιωτές»⁴⁰ του, για να απελευθερωθεί από ένα τυραννικό φορτίο, ακόμη και όταν τίποτε από όσα ζει και πάσχει στην «παρούσα» ζωή του δεν του θυμίζει κάτι από κάποια προηγούμενη δήθεν ύπαρξή του.

Οί δάσκαλοι της μετενσάρκωσης υποστηρίζουν ότι αυτό τό «σενάριο» της ζωής του κάθε άνθρωπος δεν πρέπει να προσπαθήσει να τό αλλάξει, είναι μάταιος κόπος. Πρέπει να άποδεχθεί να παίξει τον ρόλο του, άφοϋ ή «ταινία» θά παιχθεί

38. Ρόμπ. Νάτζεμυ, ένθ. άνωτ., σ. 211. Και ο Νικ. Μαργιορης γράφει: «Στις ύστερες και τελευταίες της σαρκώσεις (ή ψυχή) διαλέγει μόνη της πιά που θά πέσει και ποιούς γονιούς θά έχει. Τό τελευταίο όμως είναι σπανιότατο και δύσκολα συμβαίνει. Συνηθέστατα άλλοι (σημ. Η Λευκή Ίεραρχία, σ. 397) διαλέγουν τή φυλή, τό έθνος, την πόλη και την οικογένεια που μέσα της θά πέσει για μετενσάρκωση ή πνευματοψυχή», μν. έργ. σ. 387.

39. Ιrv. Cooper, ένθ. άνωτ., σσ. 53-54.

40. Νικ. Μαργιορη, ένθ. άνωτ., σ. 386.

όπωςδήποτε, ώστε να μάθει τό «μάθημα» για να μπορέσει να προχωρήσει εξελικτικά σε μία επόμενη μετενσάρκωση. Έπομένως, «Αδικία δέν υπάρχει στην πραγματικότητα. Εκείνοι πού μᾶς “ἀδικοῦν”, ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε, εἶναι μόνον οἱ φορεῖς τῶν πράξεων, πού σύμφωνα μέ τό “σενάριο” τῆς δικῆς μας ταινίας ζωῆς, πρέπει νά συμβοῦν γιά χάρη τῆς δικῆς μας ἐξέλιξης!»⁴¹.

Ἐκτός ἀπό τό «ἀτομικό Κάρμα», ὑπάρχει, ὅπως εἶπαμε, καί τό «ὀμαδικό Κάρμα», Κάρμα οἰκογενειακό, ὑποφυλῶν, φυλῶν, χωρῶν, ἐθνῶν καί «παγκόσμιο κάρμα σάν συνολικό ἄθροισμα ὄλων τῶν ἐθνικῶν»⁴². «Ὅ,τι ἰσχύει γιά τό Κάρμα γιά τόν ἕναν ἄνθρωπο, καί ὅ,τι μπορεῖ νά ἐφαρμοστεῖ ἀτομικά, ἰσχύει καί γιά μία ὀμάδα ἀνθρώπων, μία χώρα καί ὀλη τήν ἀνθρωπότητα», λέει ὁ Λάμα Λούντροπ⁴³. Τό «ὀμαδικό Κάρμα» ἔχει τήν αἰτία του στό «ἀτομικό Κάρμα». Ἀνάλογα μέ τά χαρακτηριστικά του, τό κάθε ἄτομο ἔλκεται πρὸς τό ἕνα ἢ τό ἄλλο ἔθνος ἢ τήν φυλή. Τότε, «τά κυριότερα ἐθνικά χαρακτηριστικά παρουσιάζονται ὀμαδικά στή σκηνή. Ἔτσι πλήθος Ρωμαῖοι ἐνσαρκώνονται σήμερα σάν Ἄγγλοι καί τά ἐνστικτά τους τά ἐπιχειρηματικά, τά ἐπεκτατικά, τά κατακτητικά, τά κυριαρχικά ξαναπαρουσιάζονται σά φυσικό ἰδίωμα»⁴⁴. Ὅταν τό Κάρμα τῶν ἀνθρώπων, μέσα σε διάφορες φυλές, πού διέπραξαν πράξεις κακές καί ἐγκληματικές, προβληθεῖ στό φυσικό πεδίο, τότε «γεννάει πολέμους,

ἐπαναστάσεις, κοινωνικές ἀναταραχές καί κάθε εἶδους ἐξεγέρσεις πού χτυπᾶνε σάν ὀμαδικό κάρμα ἐκείνους πού γέννησαν τίς καταστρεπτικές δυνάμεις κι’ ἀπλώνουν τριγύρω τήν καταστροφή»⁴⁵.

Τέλος, ὁ τρόπος ἀπελευθέρωσης ἀπό τό Κάρμα, κατά τήν Μπαγκαβάτ-Γκιτά, εἶναι μία «πλήρης ἐπιστήμη». Οἱ ἀντιδράσεις τοῦ Κάρμα εἶναι μία «μόλυνση», εἶναι «ὀπως ἢ σκόνη πού σκεπάζει τόν καθρέπτη». Γιά νά ἐξαληφθεῖ λοιπόν τό Κάρμα πρέπει νά ἀκολουθήσει ὁ ἄνθρωπος μερικές «πρακτικές τεχνικές». Μεταξύ αὐτῶν ἡ σπουδαιότερη, ἡ πιό «ἐξαγνιστική» εἶναι νά ψάλλει κάποιος τόν «Μεγάλο Ὑμνο τῆς Ἀπελευθέρωσης», τό μάντρα «Χάρε Κρίσνα -Χάρε Κρίσνα -Κρίσνα Κρίσνα -Χάρε Χάρε -Χάρε Ράμα -Χάρε Ράμα -Ράμα Ράμα -Χάρε Χάρε». Ἄλλες τεχνικές εἶναι, «Νά μελετάει τακτικά τίς Βεδικές Γραφές», «Νά τρώει μόνο πνευματική φυτική τροφή... ἢ ἀπάρνηση ἀπό τό κρέας, τό ψάρι καί τό ἀβγό», «ἢ προσφορά φυτικοῦ φαγητοῦ πρὸς τόν Κρίσνα», «ἢ προσφορά τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας μας στόν Θεό... καί μέρος τῶν ἀποδοχῶν», ἢ ἀποφυγή παράνομων ἐρωτικῶν σχέσεων «ἐξώγαμων ἢ καί ἐντός τοῦ γάμου ἐάν ὁ σκοπός τους δέν εἶναι ἡ τεκνοποίηση» κ.ἄ.⁴⁶.

(ἡ συνέχεια, στό ἐπόμενο)

45. Αὐτόθι σ. 70.

46. Ἐπιστρέφοντας, Ὁ νόμος τῆς Μετεμψύχωσης, μν. ἔργ. σσ. 131-135. «Οἱ νόμοι τοῦ κάρμα ἀναφέρουν ὅτι ὀποῖος σκοτώσει ἕνα ζῶο γιά νά τό φάει, τότε στήν επόμενη ζωῆ, ὁ φονέας θά σκοτωθεῖ καί θά φαγωθεῖ. Ὑπάρχει, ἐπίσης καί κάρμα γιά τήν ἀφαίρεση τῆς ζωῆς τῶν φυτῶν, ἀλλά αὐτό ἐξουδετερώνεται μέ τήν προσφορά τοῦ φαγητοῦ στόν Κρίσνα, διότι ἔχει δηλώσει ὅτι θά δεχθεῖ αὐτές τίς φυτικές προσφορές. Θά πρέπει ἐπίσης νά σταματήσει κανείς τά ναρκωτικά στά ὀποῖα περιλαμβάνεται ὁ καφές, τό τσαῖ, τό ἄλκοολ καί τό τσιγάρο», σ. 133.

41. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, μν. ἔργ., σ. 127.

42. Ἐλ. Μπλαβάτσου, Τό κλειδί τῆς Θεοσοφίας, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 219.

43. Δημ. Νικολαΐδου, ἐνθ. ἄνωτ. σ. 58.

44. Ἄν. Μπεζάντ, Τό Κάρμα, σ. 67. Καί οἱ “νεοπαγανιστές” ὑποστηρίζουν τό ἴδιο. Ἔτσι, ὑπάρχει καί τό Κάρμα τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἰράκ καί ἄλλων χωρῶν.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπιμέλεια: π. Κυριακού Τσουρού

Από τό πλήθος τῶν πολύτιμων κειμένων τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, δημοσιευμένων ἤ μή, ὁ «Διάλογος» θά παρουσιάσει μιά σειρά θεμάτων, ὅπως τά ἔχει διαπραγματευθῆ ὁ μακαριστός Γέροντας. Ἄν καί μερικά ἀπ' αὐτά ἔχουν γραφτεῖ πρό τριακονταετίας περίπου, παραμένουν πάντοτε ἐπίκαιρα καί ἰδιαίτερος χρήσιμα στόν ὀρθό τρόπο ἀντιμετώπισης τῆς σύγχρονης πλάνης.

Ὁ π. Ἀντώνιος, πρωτοπόρος στόν τομέα τῆς μελέτης καί τῆς ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισης τοῦ προβλήματος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας, ἐργά-

σθηκε συστηματικά καί μεθοδικά, ἀξιοποιώντας κάθε τρόπο διαφωτίσεως τοῦ Ὁρθόδοξου Πληρώματος καί θωρακίσεως του ἀπό τήν ἀπειλή τῶν αἱρέσεων. Ἐκτός ἀπό τά ὑπερτεσσαράκοντα πολύτιμα βιβλία του, κείμενα καί ἐπιστολές του ἔχουν δημοσιευθῆ σέ περιοδικά καί ἐφημερίδες. Ἀπ' αὐτά, θά ἐπιλέξουμε τά σημαντικότερα, γιά νά τά παρουσιάσουμε στούς ἀναγνώστες μας, μέ τήν βεβαιότητα ὅτι θά βοηθήσουν ἀποφασιστικά στήν προσπάθεια πού σνεχίζουμε ὅλοι μαζί, γιά νά προσφέρουμε βοήθεια καί συμπαράσταση στά θύματα τῆς πλάνης καί τίς οἰκογένειές τους.

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)
(ἀναδημοσίευση ἀπό τό περιοδικό «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ»)

Ποῖος εἶναι ὁ αὐθεντικός ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς;

Εἶναι βασικόν διά κάθε χριστιανόν νά γνωρίζη, ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή δέν ἀπευθύνεται εἰς ἄτομα, τά ὅποια εἶναι διασκορπισμένα, ἀλλά εἰς τούς χριστιανούς οἱ ὅποιοι εἶναι συγκροτημένοι εἰς ἓνα σῶμα, εἰς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Συνεπῶς, ἡ ἐρμηνεία τῶν διαφόρων βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι ἔργον εἰδικῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἔχουν ταχθῆ, ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, νά ποιμαίνουν τήν Ἐκκλησίαν (Πράξ. 20, 28). Ἐπομένως, δέν ἤμπορεῖ ὁ καθένας νά ἐρμηνεύσῃ αὐθαίρετως τήν Ἁγίαν Γραφήν· μοναδικός ἐρμηνευτής της μένει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον τό ὅποιον ὁδηγεῖ τήν Ἐκκλησίαν (Ἰω. 16, 13, 14, 26) καί τήν καθιστᾷ «στῦλον καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. 3, 15).

Μέ τόν τρόπον αὐτόν, μέσα, δηλαδή, εἰς τήν Ἐκκλησίαν, παραμένει ἡ Ἁγία Γραφή ὁ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ ὅστις ἀναγεννᾷ καί σώζει. Δέν εἶναι λόγος ἀνθρώπινος, ἀλλά ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· τόν ὠμίλησε τό Πνεῦμα τό ἅγιον εἰς τās καρδίας τῶν ἱερῶν συγγραφέων. Διά νά κατανοήσωμεν ὀρθῶς τόν θεῖον λόγον, τό μεγάλο αὐτό δῶρον τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά ἔχωμεν «νοῦν Χριστοῦ» (Α' Κορ. 2, 16). Καί «τό Πνεῦμα» «τό ἐκ Θεοῦ» (Α' Κορ. 2, 12). Πρέπει νά κατοική μέσα μας τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ (Α' Κορ. 6, 19). Τοῦτο, ὅμως, μόνον μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν εἶναι δυνατόν (Α' Ἰω. 2, 18-28).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει πρός τούς Ἐφεσίους ὅτι προσεύχεται γονατιστός εἰς τόν Θεόν «νά σᾶς δώσῃ κατά τόν πλοῦτον τῆς δόξης Του, νά ἐνισχυθῆτε μέ δύναμιν

διά τοῦ Πνεύματός Του εἰς τόν ἐσωτερικόν σας ἄνθρωπον, νά κατοικήσῃ ὁ Χριστός διά τῆς πίστεως εἰς τάς καρδίας σας, νά εἰσθε ριζωμένοι καί θεμελιωμένοι εἰς τήν ἀγάπην, διά νά ἠμπορέσετε νά καταλάβετε μαζί μέ ὅλους τούς ἀγίους ποῖον εἶναι τό πλάτος καί μῆκος καί βάθος καί ὕψος καί νά γνωρίσετε τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τήν γνῶσιν διά νά καταστήτε πλήρεις μέ ὅλην τήν πληρότητα τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἐκεῖνον δέ ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νά κάμῃ πολύ περισσότερα ἀπό ὅσα ζητοῦμεν ἢ σκεπτόμεθα, συμφώνως πρός τήν δύναμιν, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μέσα μας, εἰς αὐτόν ἄς εἶναι ἡ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τάς γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων, ἀμήν» (Ἐφεσ. 3, 14-21).

Μακράν τῆς Ἐκκλησίας, μακράν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, αἱ ἀλήθειαι τῆς Ἁγίας Γραφῆς μένουν ἀκατανόητοι καί παρερμηνεύονται. «Τό τί εἶναι ὁ Θεός κανεῖς δέν τό γνωρίζει παρά μόνον τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς δέν ἐλάβαμε τό πνεῦμα τοῦ κόσμου ἀλλά τό πνεῦμα τό ὁποῖον προέρχεται ἀπό τόν Θεόν διά νά γνωρίσωμεν ἐκεῖνα τά ὁποῖα μᾶς ἐχαρίσθησαν ἀπό τόν Θεόν», λέγει ὁ Ἀπόστολος (Α' Κορ. 2, 11-12). Μοναδικός, λοιπόν, ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ὅλα, ὅσα εἶπε καί ἔπραξεν ὁ Χριστός, τά διδάσκει καί τά ἐρμηνεύει ὀρθῶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον (Ἰω. 14, 26).

Ὅταν ἡ Ἁγία Γραφή ἀποχωρισθῇ ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, μένει διά τούς ἀνθρώπους ξηρόν γράμμα. Καί ἐπειδή ὁ καθένας ἐρμηνεύει τήν κάθε λέξιν διαφορετικῶς, συνάγει τά ἰδικά του συμπεράσματα, τά ὁποῖα δέν συμφωνοῦν μέ τά συμπεράσματα τοῦ ἄλλου, οὔτε μέ τό πραγματικόν νόημα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τό ὁποῖον μόνον μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν ὑπάρχει. Τό σφάλμα τῶν αἰρετικῶν δέν εἶναι ὅτι μελετοῦν τήν Ἁγίαν Γραφήν, ἀλλά ὅτι τήν χωρίζουν ἀπό τήν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καί κατ' αὐτόν τόν

τρόπον δέν ἠμποροῦν νά τήν ἐρμηνεύσουν ὀρθῶς.

Εἰς τάς ἐπιστολάς τοῦ Παύλου, λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ὅπως, ἄλλωστε, καί εἰς τά λοιπά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, «ὑπάρχουν μερικά δυσνόητα, τά ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καί μὴ στερεωμένοι διαστρεβλῶνουν, ὅπως καί τάς λοιπὰς γραφάς, πρός καταστροφὴν των. Σεῖς λοιπόν, ἀγαπητοί, ἐπειδή γνωρίζετε αὐτά ἐκ τῶν προτέρων, προφυλαχθῆτε, διά νά μὴ παρασυρθῆτε ἀπό τήν πλάνην ἀνόμων ἀνθρώπων καί πέσετε ἀπό τήν ἰδικήν σας στερεάν βάσιν» (Β' Πέτρου 3, 16-17).

Ὅταν χωρίσωμεν τήν Ἁγίαν Γραφήν ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, μένει ὁ γραπτός λόγος τοῦ Θεοῦ χωρίς στερεάν βάσιν δι' ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους. Διότι, ποῖος θά μᾶς βεβαιώσῃ τότε διά τήν θεοπνευστίαν τῶν βιβλίων ἐκείνων τῆς Καινῆς Διαθήκης, τά ὁποῖα δέν συνέγραψαν οἱ μαθηταί τοῦ Κυρίου; Παράδειγμα, τό Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ καί αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τά ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία κατεχώρισε μεταξύ τῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, παρ' ὅλον ὅτι ὁ Λουκᾶς δέν ἦτο μαθητής τοῦ Κυρίου.

Ἐμεῖς, ὅμως, γνωρίζομεν, ὅτι τά βιβλία αὐτά μένουν χωρίς σταθερόν θεμέλιον: Ἡ Ἐκκλησία ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία καθώρισε τά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Καί τό ἔκαμε μέ βάσιν τήν παρουσίαν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖον καθοδηγεῖ τήν Ἐκκλησίαν εἰς τήν ἀλήθειαν (Ἰω. 16, 13. Α' Τιμ. 3, 15).

Ὅλα αὐτά μᾶς ἀποδεικνύουν καί κάτι ἄλλο: Ὅτι χωρίς τήν Ἐκκλησίαν δέν θά εἶχαμε σήμερα τήν Καινὴν Διαθήκην, δηλαδή τήν Ἁγίαν Γραφήν.

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, εἶναι κάτι πολύ εὐρύτερον ἀπό τήν Ἁγίαν Γραφήν καί δέν ἠμποροῦμεν νά τήν περιορίσωμεν εἰς γραπτὰ κείμενα. Τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ὄχι ἓνα μέρος (Πρβλ.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ World Mission Society Church of God¹

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου.
Επίκουρου Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Νεοφανής νοτιοκορεάτικη παραχριστιανική κίνηση, που είναι γνωστή επίσης και με τις ονομασίες: Έλοχιστές, όπως επίσης και ως Κοινότητα του Θεού που πιστεύει στη «Μητέρα Ιερουσαλήμ». Ως οργανισμούς δορυφόρους έχει τους: Elohim Training Institute, Jeonisan Training Institute, Messiah Orchestra. Η αρχική ονομασία της εν λόγω κίνησης ήταν «Ahn Sang-Hong Witness Society».

Η κίνηση ιδρύθηκε τό 1964 από τον νοτιοκορεάτη Ahn Sahng-Hong (1918-1985), πρώην βουδιστή που τή δεκαετία του 1940 συσχετίστηκε με τους Αντβεντιστές της Έβδόμης Ημέρας, στους οποίους και βαπτίστηκε τό 1948.

Ο ιδρυτής της κίνησης ισχυρίστηκε μεταγενέστερα, ότι ήταν ένσάρκωση του Αγίου Πνεύματος και ότι ήθελε μέσω των λεγόμενων της Βίβλου νά καθοδηγήσει τους

άνθρώπους νά έστιάσουν τήν προσοχή τους στη Β' Έλευση του Χριστού που θά λάμβανε χώρα τό 1967, όπως ισχυριζόταν αρχικά, και αργότερα άνυπερθέτως, τό 1988, 40 χρόνια μετά τή δημιουργία του κράτους του Ισραήλ.

Ο Ahn Sahng-Hong πέθανε τό 1985 και ό θάνατός του παρουσιάζεται από τήν κίνηση ως «Ανάληψη του στους ουρανούς». Η μή πραγματοποίηση της ψευδοπροφητείας σχετικά μέ τό 1988 όδήγησε τήν κίνηση σέ άλλαγή τακτικής. Άρχισαν νά ισχυρίζονται, ότι ή Β' Έλευση του Χριστού πραγματοποιήθηκε άοράτως και όχι επί τής γής, γι' αυτό οι άνθρωποι θά πρέπει νά έτοιμάζονται μετά τό θάνατο του Ahn Sahng-Hong για μιά Γ' Έπιστροφή του Χριστού στη γή, τήν όποία δέν δίτασαν μάλιστα νά τήν προσδιορίσουν τό έτος 2012 άφου θά είχε προηγηθεί ένας πυρηνικός όλεθρος από τον όποιο θά διασώζονταν μόνο οι άληθινοί πιστοί, δηλαδή, τά μέλη τής κίνησης. Προαπαιτούμενο για τήν Γ' Έπιστροφή του Χριστού ήταν ή ίδρυση μιās

1. Βιβλ: Th.Gandow, *Weltmissionsgemeinschaft der Church of God / Elohisten*, στο Berliner Dialog 30 (2010), σσ. 10-14.

Ίω. 21, 25). Αυτή, λοιπόν, ή ζωή του Χριστού και όλόκληρον τό έργον Του παραδίδεται ως γραπτή (Άγία Γραφή) και ως άγραφος παράδοσις μέσα εις τήν Έκκλησίαν.

Όποιος άρνεϊται τήν Έκκλησίαν, δέν ήμπορεί νά ειπή: «Έχω τον λόγον του Θεού».

Σημ. του «Διαλόγου»: Τό κείμενο αυτό του π. Αντωνίου άποτελεϊ ήχηρή άπάντηση στους ισχυρισμούς των προτεστα-

ντικων, νεοπροτεстанτικων και πεντηκοστιανων αιρέσεων, οι όποιες έρμηνεύουν τήν Άγία Γραφή αυθαίρετα και σύμφωνα μέ τις διαθέσεις και τους σκοπούς του ιδρυτού τους. Ισχυρίζονται ότι γι' αυτούς ή μόνη πηγή τής Αποκαλυφθείσης Αληθείας είναι ή Άγία Γραφή (sola Scriptura), όμως ό καθένας τους τήν έρμηνεύει κατά βούληση, εκτός και χωρίς τήν αυθεντία τής Έκκλησίας.

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΑΒΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΩΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΧΩΡΟ¹

του κ. Γεωργίου Κρίππα, Δρ. Συντ. Δικαίου

1. Τά Συντάγματα τῶν εὐρωπαϊκῶν

1. Ὁμιλία στήν Εὐρωπαϊκή Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ὁρθοδοξίας (Βαρσοβία 28.6 – 1.7.1998).

κρατῶν καθώς καί τό ἄρθρον 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων κατοχυρώνουν ὡς γνωστόν τό

νέας ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ὅπου θά νοηματοδοτοῦνταν σύμφωνα μέ τίς δοξασίες τῆς κίνησῆς ὡς ἓνα εἶδος «Νέας Διαθήκῆς».

Μετά τό θάνατο τοῦ ἰδρυτῆ τῆς στήν ἡγεσία τῆς κίνησῆς ἀνήλθε μία γυναίκα, ἡ σύζυγός του ἡ Chang Gil-Jah, στήν ἐποχή τῆς ὁποίας ἔχουν προστεθεῖ ἐπιπλέον κακοδιδασκαλίες ὡς θέσεις τῆς κίνησῆς. Ἡ Chang Gil-Jah ἀπό τούς ὀπαδούς τῆς ὀνομάζεται, πιστεύεται καί τιμᾶται ὡς «Οὐράνια Μητέρα» καί ὡς «Μητέρα Ἱερουσαλήμ».

Στή δεκαετία τοῦ 1990 ἡ κίνηση δραστηριοποιήθηκε ἐντατικά ἐκτός Νοτίου Κορέας καί δημιούργησε κοινότητες ὀπαδῶν στίς ΗΠΑ, Ρωσία, Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία καί Γερμανία.

Μεταξύ τῶν κακοδοξιῶν τῆς αἴρεσῆς ἀνήκουν:

1. Ὁ Θεός ὀνομάζεται Ἐλοχίμ καί εἶναι ζευγάρι: ὁ Θεός Πατέρας καί ἡ Θεά Μητέρα.

2. Ἡ χριστιανική θεώρηση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀπορρίπτεται.

3. Οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων προϋπάρχουν ὡς ἄγγελοι.

4. Οἱ προσευχές πρέπει νά γίνονται στό ὄνομα τοῦ Ahn Sahng-Hong καί γι' αὐτό ἔχουν πραγματοποιήσει σχετικές προσθήκες στήν Κυριακή προσευχή.

5. Ἡ ἱστορία χωρίζεται σέ τρεῖς περιόδους. Στήν περίοδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκῆς τοῦ

Θεοῦ Ἰεχωβᾶ, στήν περίοδο τοῦ Ἰησοῦ καί στήν περίοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνσάρκωση τοῦ ὁποίου ἦταν ὁ Ahn Sahng-Hong.

6. Οἱ χριστιανικές ἑορτές τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Πάσχα ἀπορρίπτονται ὡς ἑορτές παγανιστικῆς προέλευσῆς. Οἱ ὑπόλοιπες ἑορτές ἔχουν ἀντικατασταθεῖ ἀπό ἑορτές δικῆς τους ἐμπνευσῆς, ἐνῶ ἰδιαίτερος τιμᾶται ἡ ἑορτή τοῦ Πάσχα, ὅχι βέβαια μέ τή χριστιανική νοηματοδότησή της, ἀλλά μέ ἓνα ἄκρως ἀντιχριστιανικό περιεχόμενο πού τῆς εἶχε δώσει ὁ ἰδρυτής της. Ἡ αἰώνια σωτηρία, κατά τούς ἰσχυρισμούς τους, δέν κερδίζεται ἐάν τά μέλη τῆς κίνησῆς δέν συμμετέχουν μέ συνέπεια στήν νέα ἑορτή τοῦ Πάσχα.

7. Κατάλοιπα ἀπό τούς Ἀντβεντιστές, τά ὁποία διατηροῦν εἶναι ἡ τήρηση τοῦ Σαββάτου καί ἄλλων Ἰουδαϊκῶν ἑορτῶν, ἡ ἀπόρριψη τῆς Κυριακῆς καί ἡ ἄκρως ἐπιθετική στάση ἐναντι τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ.

8. Τό βάπτισμα τῆς κίνησῆς τελεῖται στό ὄνομα τοῦ Πατρός = Ἰεχωβᾶ, τοῦ Υἱοῦ = Ἰησοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος = Ahn Sahng-Hong.

9. Ἔχουν εἶδος θείας εὐχαριστίας μέ μὴ χριστιανικό περιεχόμενο, πού τελεῖται ἅπαξ τοῦ ἔτους κατά τή νέα ἑορτή τοῦ Πάσχα πού θεμελίωσε ὁ ἰδρυτής τῆς κίνησῆς.

άτομικό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας. Το περιεχόμενο του δικαιώματος αυτού συνίσταται στην ευχέρεια του κάθε πολίτου να πρεσβεύει την θρησκεία της άρεσκείας του, να εκδηλώνει τά θρησκευτικά του συναισθήματα ανεμποδίστως και να μπορέσει ελευθέρως να ασκεί τά λατρευτικά του καθήκοντα. Όπως όμως όλα τά άτομικά δικαιώματα σε καμμία περίπτωση και σε κανένα κράτος δέν ισχύουν υπό απόλυτη μορφή, αλλά ασκούνται έντός προσδιορισμένων ορίων, έτσι και τό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας υπόκειται και αυτό σε προσδιορισμένα όρια και δέν επιτρέπεται να ασκείται άπεριορίστως. Τά όρια αυτά είτε προβλέπονται ευθέως υπό τών αντιστοίχων συνταγματικών διατάξεων, είτε ύπονοοούνται ως προκύπτοντα έκ του όλου πνεύματος του Συντάγματος ή γενικότερα της έννόμου τάξεως. Μέ άλλα λόγια, πέραν τών γραπτών κανόνων του Δικαίου έχουν αναγνωρισθεί και όρισμένες γενικές αρχές παγίως ισχύουσες παντού και στις νομοθεσίες τών ευρωπαϊκών χωρών και στην νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένώσεως (πρώην ΕΟΚ) και στην νομοθεσία τών ατομικών δικαιωμάτων, όπως αυτά προβλέπονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Στην πράξη έχει αποδειχθεί, ότι οί μεγάλες Χριστιανικές θρησκείες πού συναντούμε στις ευρωπαϊκές χώρες (π.χ. Ορθόδοξη, Καθολική, Προτεσταντική) ανέκαθεν υπήρξαν νομιμόφρονες και ουδέποτε έπεχείρησαν να ασκήσουν δραστηριότητα υπερβαίνουσα τά όρια πού προβλέπονται για τό άτομικό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας. Άλλωστε ή Χριστιανική θρησκεία γενικά πού πρεσβεύουν και τά τρία αυτά δόγματα πουθενά δέν διδάσκει, ότι επιτρέπεται ή επιβάλλεται ή ανάπτυξη δράσεως παρανόμου, ανατρεπτικής, καταπιεστικής ή άπατηλής. Ως γνωστόν

ό ίδιος ό Κύριός μας είπε «όστις θέλει όπίσω μου έλθειν» (Μάρκου η' 34), δηλ. άς μέ ακολουθήσει όποιος θέλει. Πουθενά δέν είπε, ότι ύποχρεούται να Τόν ακολουθήσει όποιος δέν θέλει και ποτέ δέν επέτρεψε την χρησιμοποίηση μέσων έξαναγκαστικών, δολίων ή άπατηλών έναντίον όσων αρνούνται να τον ακολουθήσουν. Μέ άλλα λόγια ή Χριστιανική θρησκεία είναι ή θρησκεία της απόλυτου ελευθερίας και του άποκλεισμού παντός παρανόμου ή άθεμίτου μέτρου, τό όποιον βεβαίως αντίκειται στην άμέριστη αγάπη προς τον πλησίον, την όποία ό ίδιος ό Κύριός μας διεκήρυξε (Ιωάν. ιε' 12, 13).

2. Έν αντιθέσει προς την Χριστιανική θρησκεία οί γνωστές σήμερα αίρέσεις και παραθρησκείες σε μεγάλη έκταση ήκολούθησαν τακτική παράνομη, άθέμιτη και δολίαν. Ως γνωστόν είναι πολλές οί περιπτώσεις, όπου άποδεδειγμένως ήσκησαν δραστηριότητες επιβλαβείς, άπατηλές, καταπιεστικές, παραπλανητικές ή πού όδήγησαν τούς όπαδούς τους στην καταστροφή, σε οικονομική έξόντωση, σε όρισμένες δε περιπτώσεις σε όμαδικές αυτοκτονίες άκόμη και μέσα στην Ευρώπη. Είναι δε χαρακτηριστικό, ότι οί έν λόγω αίρέσεις και παραθρησκείες για όλες αυτές τις παράνομες, επικίνδυνες και καταστροφικές δραστηριότητές τους ισχυρίζονται πάντοτε ότι δέν μπορούν να έλεγχθούν, διότι ανάγονται στην άσκηση της θρησκευτικής ελευθερίας, ή όποία προστατεύεται συνταγματικώς.

Τίθεται λοιπόν εδώ ένα μεγάλο ερώτημα: Πράγματι ή θρησκευτική δραστηριότης ή καλλίτερα ή άσκηση της θρησκευτικής ελευθερίας, προστατεύεται από τό Σύστημα καθώς και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όμως στα όρια πού προβλέπονται για την άσκηση του δικαιώματος αυτού είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι έμπίπτουν και

μορφές άσκήσεως τής θρησκευτικῆς ἐλευθερίας αὐθαίρετες ἢ ἀθέμιτες; Ἀνυπερθέτως ἐδῶ θά ἀπαντήσουμε «ναί». Αὐτό ἀκριβῶς ἄλλωστε δέχεται καί ἡ νομολογία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί τής Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἐπίσης αὐτό δέχεται καί ἡ νομολογία τῶν δικαστηρίων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καί τέλος αὐτό δέχεται παγίως καί ἡ νομική ἐπιστήμη στήν Εὐρώπη. Σέ πάρα πολλές ἐπομένως περιπτώσεις οἱ δραστηριότητες τῶν αἰρέσεων ἐκρίθησαν ὑπό τῶν ὡς ἄνω δικαιοδοτικῶν ὀργάνων ὡς παραβιάζουσες τά ὅρια τοῦ δικαιώματος τής θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί ἐπέσυραν εἴτε καταδίκες τῶν ὑπαιτίων, εἴτε ἀπέρριψαν προσφυγές τους ἐναντίον ποινῶν πού τούς εἶχαν ἐπιβληθεῖ ἀπό τά ἐσωτερικά δικαστήρια τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν γιά ἄσκηση θρησκευτικῆς δραστηριότητος καθ' ὑπέρβαση τῶν ὡς ἄνω ὀρίων.

Γιά νά γίνουν περισσότερο κατανοητά τά ὡς ἄνω κρίνουμε σκόπιμο νά ἀναφερθοῦμε σέ ὀρισμένες ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου ἢ τής Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, πού ἐξέδωσαν τέτοιες ἀποφάσεις εἰς βάρος ἀθεμίτων δραστηριοτήτων τῶν αἰρέσεων:

1. Ὡς γνωστόν ὀρισμένες αἰρέσεις μέ πρωτοστατοῦντες τούς Χιλιαστές ἢ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά ἀρνοῦνται νά ὑπηρετήσουν στόν στρατό, διότι, ὡς ἰσχυρίζονται, τούς τό ἀπαγορεύει ἡ θρησκεία τους καί ἐπικαλοῦνται λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν στράτευση. Ἰσχυρίζονται δέ ὅτι τό αἴτημά τους αὐτό (νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν στράτευση) ἀποτελεῖ ἀτομικό δικαίωμα καί τά εὐρωπαϊκά κράτη ὑποχρεοῦνται νά τούς ἀναγνωρίσουν. Ἐπί τοῦ προκειμένου ὑπῆρξαν πολλές περιπτώσεις εὐρωπαϊκῶν χωρῶν πού κατεδίκασαν τέτοια

πρόσωπα (τούς λεγομένους ἀντιρρησίες συνειδήσεως), διότι ἠρνήθησαν νά ὑπηρετήσουν τήν στρατιωτική τους θητεία ἐπικαλεσθέντες λόγους θρησκευτικούς. Οἱ καταδικασθέντες ἐν συνεχείᾳ προσέφυγαν στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριον καί στήν Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή καί ἐζήτησαν τήν ἀκύρωση τῶν εἰς βάρος τους καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπί ἀνυποταξία ἢ λιποταξία. Ἐπί τοῦ προκειμένου ἀναφέρουμε ὅτι μέχρι σήμερα ὅσες ἀποφάσεις ἐξέδωσαν τά δύο αὐτά εὐρωπαϊκά δικαιοδοτικά ὄργανα ἀπέρριψαν τίς προσφυγές τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως, ἐπεκύρωσαν τίς καταδίκες τους ἀπό τά ἐσωτερικά δικαστήρια καί ἀπεφάνθησαν ὅτι: α) Δέν ὑπάρχει, δέν ἀναγνωρίζεται καί δέν κατοχυροῦται ἀπό πούθενά ἀτομικό δικαίωμα τῶν ἀντιρρησιῶν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν στράτευση. β) Τά εὐρωπαϊκά κράτη εἶναι ἐλεύθερα νά μήν ἀναγνωρίσουν, ἐφ' ὅσον δέν θέλουν, ἕνα τέτοιο δικαίωμα καί ἐπίσης δικαιοῦνται νά θεσπίσουν καί ἐπιβάλουν ποινές γιά τούς ἀρνούμενους νά ὑπηρετήσουν τήν στρατιωτική τους θητεία. Οἱ ἀποφάσεις αὐτές εἶναι ἡ 10640/1983, ἡ 10410/1983, ἡ 7675/1975, ἡ ἀπό 2.4.1973, ἡ 2299/1964, ἡ 5591/1972 καί ἡ 7705/1976. Τά ἴδια ἀκριβῶς ἔχει δεχθεῖ καί ἡ Ἐπιτροπή Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε., ἡ ὁποία ἐπίσης ἀπέρριψε προσφυγή ἀντιρρησίου συνειδήσεως ἐναντίον ἀποφάσεως τής χώρας του, πού τόν κατεδίκασε γιά ἀνυποταξία.

2. Σέ ὀρισμένα εὐρωπαϊκά κράτη ὀπαδοί τῶν αἰρέσεων κατεδικάσθησαν, διότι ἀσκοῦσαν προσηλυτισμό, δηλ. προσεπάθησαν μέ ἀθέμιτα μέσα νά παρασύρουν Χριστιανούς καί νά τούς ὀδηγήσουν εἰς τό νά γίνουν ὀπαδοί διαφόρων αἰρέσεων. Οἱ καταδικασθέντες γιά τό ἀδίκημα αὐτό ἰσχυρίσθησαν, ὅτι κακῶς κατεδικάσθησαν, ἡ δέ διάταξη πού προέβλεπε τήν καταδίκη τους ἦταν ἀντίθετη πρὸς τήν

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ἄρα ἄκυρη. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο καί ἡ Ευρωπαϊκή Ἐπιτροπή ἔχει μέχρι σήμερα ἐκδικάσει δύο τέτοιες προσφυγές, μία ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καί μία ἐναντίον τῆς Δανίας. Καί στίς δύο ἀποφάσεις πού ἐξέδωσε τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ἐπί τοῦ προκειμένου, ἀπεφάνθη ὅτι καί ἡ ἑλληνική διάταξη πού τιμωρεῖ τόν προσηλυτισμό καί ἡ δανική εἶναι **σύμφωνες πρὸς τὴν Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρώπινων Δικαιωμάτων, ὡς καί ὅτι ἀντιθέτως ὁ προσηλυτισμός εἶναι ἀπαράδεκτος καί δέν συμβιβάζεται μέ τὴν ἐν λόγῳ Ευρωπαϊκή Σύμβαση.** Οἱ δύο αὐτές ἀποφάσεις εἶναι οἱ ἀπὸ 25.5.1993 (ἀφορῶσα τὴν Ἑλλάδα) καί ἀπὸ 7.12.1976 (ἀφορῶσα τὴν Δανία).

3. Σέ πολλά εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐπειδὴ οἱ αἰρέσεις ἀσκοῦν (ὅπως εἶπαμε) δραστηριότητες ἐπικίνδυνες ἢ ἐπιβλαβεῖς, δέν τοὺς ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως νά ιδρῶν ναοὺς ἢ εὐκτηρίους οἴκους παρὰ μόνον κατόπιν κρατικῆς ἀδείας. Σέ περιπτώσεις λοιπὸν πού ὑπεχρεώθησαν νά ζητήσουν ἄδεια ἢ πού δέν τοὺς ἐπετράπη νά ιδρῶσιν ναὸ ἢ εὐκτήριο οἶκο προσέφυγαν στό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ἢ στήν Ευρωπαϊκή Ἐπιτροπή Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων μέ τόν ἰσχυρισμό, ὅτι δέν τοὺς ἐπετράπη νά ιδρῶσιν τέτοιον οἶκο καί ἄρα παρεβιάσθη τό ἀτομικὸ τους δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ἀπεφάνθη, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ προσβαλλόμενες διατάξεις **Ἦσαν σύμφωνες καί συνεβιβάζοντο ἀπολύτως πρὸς τὴν Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρώπινων Δικαιωμάτων.** Ἔχουν ἐκδοθεῖ ἐπί τοῦ προκειμένου δύο ἀποφάσεις, οἱ ἐξῆς: α) Ἡ ἀπὸ 29.9.1996 (πού ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα) καί ἡ ὁποία ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ ἑλληνική διάταξη πού ὑπάγει τὴν ἴδρυση ναῶν καί εὐκτηρίων οἴκων σέ κρατικὴ ἄδεια **εἶναι σύμφωνη καί δέν ἀντιτίθεται πρὸς τὴν**

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρώπινων Δικαιωμάτων καί β) Ἡ ἀπὸ 8.3.1994 (πού ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλία), ἡ δὲ ὑπόθεσή της ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἡ αἴρεση τῶν Χάρε Κρίσνα στήν Ἀγγλία ἐζήτησε ἀπὸ τίς ἀγγλικές ἀρχές τὴν ἄδεια νά ιδρῶσει ἕναν εὐκτήριο οἶκο (μετατροπὴ ἑνὸς κτιρίου ἀπὸ κολλέγιο σέ εὐκτήριο οἶκο). Οἱ ἀγγλικές ἀρχές ἀπέρριψαν τὴν αἴτηση αὐτὴ τῶν Χάρε Κρίσνα, διότι ἡ ἴδρυση τοῦ ἐν λόγῳ εὐκτηρίου οἴκου θά παρεβλάπτε τό περιβάλλον καί θά παρενοχλοῦσε τοὺς περιοίκους. Ἐναντίον τῆς ἀπορριπτικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν οἱ Χάρε Κρίσνα ὑπέβαλαν προσφυγὴ στήν Ευρωπαϊκή Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί ἐζήτησαν τὴν καταδίκη τῆς Ἀγγλίας. Ἡ προσφυγὴ τους ὅμως ἀπερρίφθη.

4. Στὴν Ἑλλάδα δύο Χιλιαστὲς μαθητὲς ἀρνήθηκαν νά συμμετάσχουν στήν παρέλαση γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἐορτὴ (στὶς 25 Μαρτίου κάθε χρόνου) ἐπικαλεσθέντες λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Τό σχολεῖο τοὺς ἐτιμώρησε γι' αὐτὴ τὴν ἄρνησή τους μέ ἀποβολὴ ἀπὸ τό μάθημα. Οἱ Χιλιαστὲς ἐν συνεχείᾳ προσέφυγαν στό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρώπινων Δικαιωμάτων καί ἐζήτησαν ἀκύρωση τῆς ποινῆς τους. Ἡ προσφυγὴ τους ὅμως ἀπερρίφθη διὰ τῆς ἀπὸ 18.12.1007 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ.

5. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρώπινων Δικαιωμάτων διὰ τῆς ἀπὸ 4.12.1974 ἀποφάσεώς του ἔκρινε προσφυγὴ μέλους τῆς αἰρέσεως τῶν Σιαντολόγων, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦσε νά ἀκυρωθεῖ ἀπόφαση ἀγγλικοῦ δικαστηρίου πού ἀπηγόρευε τὴν εἴσοδο στήν Ἀγγλία τοῦ προσώπου αὐτοῦ, διότι ἐθεώρησε τὴν ἐν λόγῳ αἴρεση τῶν Σιαντολόγων ὡς ὀργάνωση ἐπικίνδυνη. Τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διὰ τῆς ἀποφάσεώς του αὐτῆς ἀπέρριψε τὴν ὡς ἄνω προσφυγὴ καί ἐδέχθη, ὅτι καλῶς ἡ Ἀγγλία ἀπηγόρευσε τὴν εἴσοδο στό ἔδαφός της

του ὁπαδοῦ τῶν Σιαντολόγων, διότι πράγματι ἡ ὀργάνωση αὐτὴ εἶναι ἐπικίνδυνη.

6. Ἡ αἴρεση τῶν Σιαντολόγων στὴν Σουηδία ἐδημοσίευσε μίαν διαφήμιση γιὰ μίαν συσκευή πού διέθετε καὶ ὀνομαζόταν «Ἡλεκτρόμετρο». Τὴν συσκευή αὐτὴ οἱ σουηδικές ἀρχές τὴν κατέσχον ὡς ἐπικίνδυνη γιὰ τοὺς καταναλωτές καὶ ἀπηγόρευσαν τὴν δημοσίευση τῆς διαφήμισεως. Οἱ Σιαντολόγοι προσέφυγαν στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐζήτησαν τὴν ἄρση τῆς ἀπαγορεύσεως αὐτῆς τῶν σουηδικῶν ἀρχῶν ἰσχυριζόμενοι, ὅτι παραβιάσθηκε τὸ ἀτομικὸ τους δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἀπὸ 5.5.1979 ἀποφάσεώς της ἀπέρριψε τὴν ἐν λόγω προσφυγὴ τῶν Σιαντολόγων.

7. Οἱ αὐστριακές ἀρχές διέταξαν τὴν διάλυση δύο ὀργανώσεων τῆς αἰρέσεως τοῦ Μούν ὡς ὀργανώσεις ἐπικίνδυνες. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς αἰρέσεως αὐτῆς στὴν Αὐστρία προσέφυγε στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ζητώντας τὴν ἀκύρωση τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῶν αὐστριακῶν ἀρχῶν μέ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι δι' αὐτῶν παρεβιάσθη τὸ ἀτομικὸ του δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἀπὸ 15.10.1981 ἀποφάσεώς της ἀπέρριψε τὴν προσφυγὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Μούν δεχθεῖσα, ὅτι γιὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἄσκηση τῆς θρησκευτικῆς τους ἐλευθερίας δέν τοῦ ἐχρειάζοντο οἱ δύο αὐτές ὀργανώσεις.

Βλέπουμε λοιπόν, ὅτι: α) Ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία, ὡς αὐτὴ προστατεύεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, δέν μπορεῖ νὰ ἀσκεῖται κατὰ τρόπον αὐθαίρετον ἢ ἀνήθικον. Ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκεῖται πάντοτε ἐντὸς συγκεκριμένων ὁρίων. β) Πολλές αἰρέσεις ἀσκοῦν τὴν δραστηριότητά τους παραβιάζουσες τὰ ὅρια αὐτά, ὅποτε προκύπτει ὅτι παρανο-

μοῦν. Αὐτὸ ἀκριβῶς δέν εἶναι γνώμη ἰδικῆ μας, ἀλλὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἐπομένως ὅταν λέγομε, ὅτι οἱ αἰρέσεις παρανομοῦν, αὐθαίρετοῦν ἢ παραβιάζουν τὰ ὅρια πού προβλέπει τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση, προκύπτει, ὅτι ἡ ἄποψη αὐτὴ εἶναι ἔγκυρη καὶ ἐπίσημη καὶ ὄχι προσωπική.

Ὅλες οἱ ὡς ἄνω περιπτώσεις ἀναφέρονται βεβαίως ἐνδεικτικῶς καὶ ὄχι περιοριστικῶς. Ὡς ἐκ τούτου καὶ κάθε ἄλλη ἐπικίνδυνη δραστηριότης τῶν αἰρέσεων, μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς παράνομη καὶ νὰ ἐπισύρει τίς κυρώσεις ἢ τίς ἀπαγορεύσεις τοῦ νόμου. Βεβαίως στὴν πράξη ἔχω τὴν γνώμη, ὅτι δέν θὰ πρέπει νὰ περιμένουμε ἢ ἐπικίνδυνη δραστηριότης τῶν αἰρέσεων νὰ χαρακτηριθεῖ ὡς παράνομη ἐπισήμως. Θὰ πρέπει καὶ ἐμεῖς οἱ ἀπλοῖ πολῖτες ἢ καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νὰ ἐπισημαίνει συνεχῶς τὴν ἔκνομη αὐτῆς δραστηριότητα καὶ νὰ μὴ φοβᾶται νὰ διακηρύσσει καὶ δηλώνει, ὅτι, τυγχάνει παράνομη καὶ ἐπιβλαβής. Θὰ ἦταν ἐπομένως χρήσιμο, ἐάν μπορούσε νὰ μελετηθεῖ εἰδικὰ ἡ δράση τῶν αἰρέσεων καὶ καθ' ὃ μέρος ἢ καθ' ἣν ἔκταση παραβιάζει τὰ ὅρια τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, περὶ τῶν ὁποίων μιλήσαμε ἀνωτέρω, νὰ ἀναλαμβάνονται οἱ ἐνδεδειγμένες ἐνεργεῖες ἐναντίον της. Μεταξὺ δέ τῶν ἐν προκειμένῳ ἐνδεδειγμένων ἐνεργειῶν συγκαταλέγονται καὶ οἱ ἐνεργεῖες ἐκεῖνες, οἱ ὁποῖες θὰ μπορούσαν νὰ χαρακτηρίσουν τὴν ἐν λόγω δράση ὡς παράνομη. Καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὸ ἐπιτευχθεῖ, θὰ πρέπει ἐν συνεχείᾳ νὰ καλοῦνται οἱ δημόσιες ἀρχές νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν πολιτῶν καὶ εἰδικότερα πρὸς προστασίαν τοῦ ἀτομικοῦ δικαίωματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τὸ ὁποῖο θίγεται καὶ παραβι-

Η ΣΚΟΠΙΑ ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ

της κ. Άνας Μπουρδάκου,
μέλους του Πν.Σ. της Π.Ε.Γ.

Ο «πιστός δούλος» αποφάσισε νά προσφέρει νέα τροφή ἐν καιρῷ. Ὅπως διαβάζουμε σέ πρόσφατο τεύχος τῆς «Σκοπιᾶς», οἱ διδασκαλίες τῆς αὐτῆς δέν ἔχουν καμία σχέση μέ προηγούμενες, γιά τὰ ἴδια θέματα.

«Σκοπιᾶ» 15.3.2015, σελ. 8:

ΒΑΘΙΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΤΕΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ.

«Τα πρόσφατα χρόνια, η οργάνωση του Ιεχωβά παρέχει πνευματική διδασκαλία δίνοντας ολοένα και μεγαλύτερη ἔμφαση στην

απλότητα και στη σαφήνεια... **“Πρώτον¹, υπάρχει απλοποιημένη έκδοση της Σκοπιᾶς... Δεύτερον, υπάρχει η αναθεωρημένη έκδοση της Μετάφρασης Νέου Κόσμου των Αγίων Γραφών, η οποία κυκλοφόρησε... στις 5 Οκτωβρίου 2013. Πολλά εδάφια αποδίδονται τώρα, με λιγότερες λέξεις, αλλά το νόημά τους παραμένει το ίδιο ή έχει γίνει πιο ξεκάθαρο. Για παράδειγμα, το εδάφιο Ιώβ 10: 1 έχει τώρα 19 λέξεις αντί για 27, ενώ το**

1. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

ἀζεται ἀπό κάθε ἐπικίνδυνη καί ἐπιβλαβῆ αἰρετική δράση. Γιά τήν περίπτωση δέ πού οἱ ἀρμόδιες ἀρχές ἀδρανήσουν π.χ. λόγω μὴ ὑπάρξεως διατάξεων νόμου, πού θά τούς ἐπέτρεπαν νά ἐπέμβουν ἐν προκειμένῳ, νομίζω, ὅτι θά ἔπρεπε νά ἀξιῶσουμε ἀπό τό Κράτος νά θεσπίσει τίς διατάξεις αὐτές. Ἄς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι σέ ὀρισμένες περιπτώσεις ἡ **θέσπιση τέτοιων διατάξεων εἶναι ὑποχρεωτική ἀπό τήν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.** Ἐπικαλούμενοι τίς ἀποφάσεις περί προσηλυτισμοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου, πού ἀναφέραμε ἀνωτέρω, ἐπισημαίνουμε τί δέχονται σέ ὀρισμένα σημεία, ἤτοι ὅτι ἡ **ἄσκηση προσηλυτισμοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστη πρὸς τήν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.** Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ἀπλούστατα, ὅτι ὅποιο κράτος δέν ἔχει διάταξη πού τιμωρεῖ τόν προσηλυτισμό, **ὑποχρεοῦται νά τήν θεσπίσει.** Ἄν ἀδρανήσει, τό δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς

ἐλευθερίας τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν θίγεται καί παραβιάζεται ἐμφανῶς καί κατά τρόπον ἀναντίρρητον. Νά, λοιπόν, ἕνας τρόπος καί μία μέθοδος δράσεως ἐναντίον τῶν αἱρέσεων πολὺ πρωτότυπη, ἀλλά καί ἀποτελεσματική. Τήν μέθοδο αὐτή θά τήν ἀποκαλοῦσα «προσπάθεια περιορισμοῦ τῆς ἀθεμίτου δράσεως τῶν αἱρέσεων ἐντός τῶν ὀρίων πού προβλέπει καί τό Σύνταγμα καί ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων». Μέ ἄλλα λόγια ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ στόν ἀγῶνα μας ὑπὲρ τῆς θρησκείας μας καί ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς σέ καμμία περίπτωση δέν θά πρέπει νά ἀγνοοῦμε τήν δύναμη τοῦ νόμου καί νά ἀδιαφοροῦμε, ἀλλά πρέπει νά τήν λαμβάνουμε πάντοτε ὑπ' ὄψιν καί νά γνωρίζουμε, ὅτι ἀποτελεῖ ἰσχυρὸ ὄπλο κατά τῶν αἱρέσεων, ὅσο ἀδύνατον καί ἂν μᾶς φαίνεται ἀρχικά. Ἄς μὴ λησμονοῦμε, τήν ρῆση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώπους δυνατὰ παρὰ Θεῶ ἐστιν» (Λουκ. 18, 23).

εδάφιο Παροιμ. 8: 6 έχει 13 λέξεις αντί για 20. Και τα δύο είναι πιο ξεκάθαρα στη νέα έκδοση. Μάλιστα ένας πιστός χρισμένος αδελφός σχολίασε: Μόλις διάβασα το βιβλίο του Ιώβ στη νέα έκδοση νιώθω σαν να το καταλαβαίνω για πρώτη φορά”».

Η όργάνωση του Ίεχωβά υπό την ηγεσία του «δούλου» ανανεώνεται επαναστατικά. Κατ’ αρχήν αλλάζει τη δική της «άγια γραφή», την ήδη αλλοιωμένη Μ.Ν.Κ. Η έκφραση του «δούλου» είναι: «άπλοποιημένη έκδοση».

Από τό νέο αυτό κατόρθωμα μᾶς δίνει δύο παραδείγματα: Πρῶτον, τό εδάφιο Ίώβ 10, 1, τό όποιο κατά τόν «δούλο» ἔχει τώρα 19 λέξεις ἀπό 27. Διαβάζομε ἀπό τό πρωτότυπο κείμενο τῶν Ο': Ίώβ 10, 1 ἔχει 16 λέξεις.

Ν. Βάμβα: Ίώβ 10, 1 ἔχει 13 λέξεις.

Μ.Ν.Κ. Ίώβ 10, 1 ἔχει 24 λέξεις.

Όπως βλέπουμε ἀπό τά τρία αὐτά κείμενα πουθενά δέν υπάρχουν 27 λέξεις, οὔτε ἀκόμη καί στή δική της Μ.Ν.Κ.

Δεύτερον, «τό εδάφιο Παρ. 8, 6, ἔχει τώρα 13 λέξεις ἀντί γιά 20».

Τό κείμενο τῶν Ο' Παρ. 8, 6 ἔχει 10 λέξεις.

Ν. Βάμβα: Παρ. 8, 6 ἔχει 13 λέξεις.

Μ.Ν.Κ.: Παρ. 8, 6 ἔχει 17 λέξεις.

Η «Σκοπιά» ὑποστηρίζει στό κείμενό της, ὅτι τό χωρίο αὐτό τώρα ἔχει 13 λέξεις ἀντί γιά 20. Σέ κανένα ὅμως κείμενο τῆς Ἀγίας Γραφῆς δέν εἶχε 20 λέξεις, οὔτε καί στό δικό της «εὐαγγέλιο». Ποιό συμπέρασμα προκύπτει; Ἡ προχειρότητα καί ἡ ἀνευθυνότητα τοῦ «δούλου» μέ ἀποκορύφωμα τή δήλωση τοῦ «πιστοῦ χρισμένου»: «Μόλις διάβασα τό βιβλίο τοῦ Ίώβ στή νέα έκδοση καί νιώθω σαν νά τό καταλαβαίνω γιά πρώτη φορά!» Οὐδέν σχόλιο περί τοῦ χρισμένου πιστοῦ.

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 9: «Αν υπηρετεῖτε τον Ιεχωβά επί δεκαετίες ἴσως ἔχετε παρατηρήσει μιᾶ σταδιακή ἀλλαγὴ στον

τρόπο που εξηγούν τα έντυπά μας πολλές Γραφικές ἀφηγήσεις». Όπως ἦταν αναμενόμενο, καθὼς τα χρόνια περνοῦν, ο Ιεχωβά ἔχει βοηθήσει τον πιστό και φρόνιμο δούλο να γίνεται ὅλο και πιο φρόνιμος.

Ἐδῶ παρατηροῦμε μιᾶ κρίση αὐτογνωσίας τοῦ δούλου. Ὁμολογεῖ ἐμμέσως τίς ἀταξίες του, ἀλλά τίς αἰτιολογεῖ, ὅτι δῆθεν ἐξελίσσεται. Αὐτή ὅμως ἡ «ἐξέλιξη» ἢ «ἀλλαγὴ» τῶν κατὰ καιροῦς διδασκαλιῶν του, -ἐπιστρέφοντας ἄλλοτε σέ παλαιότερες ἢ διακηρύττοντας καινούργιες διδασκαλίες-, ἀποτελεῖ στήν οὐσία αὐτοανατροπή...

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 11, 12: «Θά ἐξετάσουμε μιᾶ παραβολή του Ιησοῦ αὐτῆ των δέκα παρθένων (Ματθ. 25, 1-13). Πῶς ἠθέλε ο Ιησούς να κατανοήσουν οι ἀκόλουθοί του στις τελευταίες ἡμέρες αὐτῆ τη δυνατή, λεκτική εικόνα;...

Ας ασχοληθούμε με τις ἐξῆς ἐρωτήσεις: (1) Ποιο εἶναι το βασικό μήνυμα αὐτῆς της παραβολῆς; (2) Πῶς ἔχουν ἐφαρμόσει οι πιστοὶ χρισμένοι τη συμβουλή που περιέχει αὐτῆ η παραβολή και με ποια ἀποτελέσματα; (3) Πῶς μπορεί καθένας μας να ωφεληθεῖ ἀπό την παραβολή του Ιησοῦ σήμερα;».

Πράγματι, ὅπως γράφει ὁ «δούλος», ἡ ὠφέλεια γιά τούς «Μ.τ.Ι.» εἶναι σημερινή, τώρα, γιατί αὔριο δέν γνωρίζομε ποιά θά εἶναι ἡ νέα του ἄποψη.

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 13: «Αρχικά σκεφτεῖτε τους κεντρικούς χαρακτήρες. Ποιος εἶναι ο γαμπρός της παραβολῆς; Σαφῶς ο Ιησούς μιλοῦσε για τον εαυτό του (Λουκ. 5, 34-35)... Τι θα πούμε για τις παρθένες; ... ο Ιησούς λει πως οι παρθένες οφείλουν να εἶναι ἑτοιμες με τα λυχνάρια τους αναμμένα ὅταν ἐρθει ο γαμπρός... Τόσο ο ἀπόστολος Παῦλος ὅσο και ο ἀπόστολος Ιωάννης παρομοίασαν τους χρισμένους ἀκολουθούς του Χριστοῦ με ἀγνές παρθένες (2 Κορ. 11, 2. Ἀποκ. 14, 4)... Ποιο εἶναι το βασικό μήνυμα της παραβολῆς; Ο Ιησούς μόλις εἶχε

αναφερθεί στον «πιστό και φρόνιμο δούλο» του. Αυτός ο «δούλος» θα ήταν μια μικρή ομάδα χρισμένων **αντρών** που θα ηγούνταν μεταξύ των ακολούθων του Χριστού στη διάρκεια των τελευταίων ημερών».

Τό μεγάλο πρόβλημα τό όποιο αντιμετώπιζει ή όργάνωση είναι οί χρισμένοι (144.000) καί ό,τι άφορα σ' αυτους. Για τον λόγο αυτό δημοσιοποιούνταν όλες αυτές οί άλλεπάλληλες καί αντιφατικές της διδασκαλίες. Κατ' αρχήν, στό έδάφιο τής Β' Κορ. 11, 21 ό άπόστολος Παύλος αναφέρεται στό σύνολο τών Χριστιανών, οί όποιοι άποτελούν τήν Έκκλησία ως Σώμα Χριστού και συμβουλεύει όλους νά προσέχουν μήπως τούς έξαπατήσει κάποιος, όπως ό όφεις τήν Εύα. Αυτό φαίνεται καθαρά στό έδάφιο Β' Κορ. α' 1: «Παύλος άπόστολος Ίησοϋ Χριστοϋ... προς τήν έκκλησίαν τοϋ Θεοϋ τήν οϋσαν έν Κορίνθω μετά πάντων τών άγίων τών όντων έν όλη τή Άχαΐα».

Έξ άλλου, στην Αποκ. 14, 4 ό ευαγγελιστής Ίωάννης κάνοντας λόγο για τούς 144.000, τούς άγίους τών έσχάτων ήμερών, σημειώνει ότι έχουν ξεχωριστές ιδιότητες π.χ. είναι παρθένοι, δέν εύρέθη δόλος στό στόμα τους καί είναι άμωμοι. Έπίσης δέν όμιλει για ήγεσία αυτών επάνω σε άλλους άνθρώπους.

Η «Σκοπία» στό κείμενο αυτό αναφέρεται σε μιά μικρή ομάδα χρισμένων **άνδρων**. Αλλά σε παλαιότερες διδασκαλίες της, ή ομάδα τών χρισμένων άποτελείτο από άνδρες καί γυναΐκες:

«Σκοπία» 1.2.1998, σελ. 17: Όλοι οι όσοι οι οποίοι ανήκαν στον Ισραήλ του Θεοϋ άνδρες και γυναΐκες απαρτίζουν ένα συλλογικό ιερατείο (Γαλ. γ 28, 29). Όσοι από τα μέλη του πνευματικού Ισραήλ απομένουν άκόμη στη γη αποτελούν τον «πιστό και φρόνιμο δούλο».

«Σκοπία» 1.3.2005, σελ. 18: «όπως είπε ο Παύλος “και οι δύο σύζυγοι είναι κληρονόμοι της παρ' αξίας εύνοιας της ζωής”. Όσον

αφορά την σωτηρία έχουν ίση υπόσταση ενώπιον του Θεοϋ (Γαλ. γ' 28). Ο Παύλος έγραφε σε Χρισμένους Χριστιανούς τον πρώτο αιώνα. Συνεπώς τα λόγια του υπενθυμίζουν στους χρισμένους συζύγους ότι ως “συγκληρονόμοι” με τον Χριστό, εκείνοι και οι γυναΐκες τους είχαν την ίδια **ουράνια ελπίδα** (Ρωμ. 8, 17). Κάποια μέρα και οι άντρες και οι γυναΐκες θα υπηρετήσουν ως ιερείς και βασιλιάδες στην ουράνια βασιλεία του Θεοϋ (Αποκ. 5, 10). Οι χρισμένες σύζυγοι δεν ήταν από καμία άποψη κατώτερες από τους χρισμένους Χριστιανούς συζύγους τους».

Τώρα όμως τά «φώτα» άλλαξαν καί οί γυναΐκες είναι έκτός. Άς δοϋμε όμως καί τήν συνέχεια...

«Σκοπία» 15.3.2015, σελ. 14-15:

ΠΩΣ ΕΧΟΥΝ ΕΦΑΡΜΟΣΕΙ ΟΙ ΧΡΙΣΜΕΝΟΙ ΤΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΟΛΗΣ;

«Η παραβολή του Ιησοϋ τονίζει ότι οι φρόνιμες παρθένες, αντίθετα με τις ανόητες ήταν έτοιμες για τον ερχομό του γαμπροϋ... Στην παραβολή όλες οι παρθένες ανταποκρίθηκαν στην κραυγή... “Να ο γαμπρός”. Αλλά μόνο οι άγρυπνες υπέμειναν ως το τέλος (Ματθ. 25, 56. 26, 41)... Στην παραβολή μεσολαβεί κάποιο ξεκάθαρο διάστημα ανάμεσα στην κραυγή “Να ο γαμπρός!” (εδάφ. 6) και στον ερχομό του γαμπροϋ (εδάφ. 10). Σε όλη τη διάρκεια των τελευταίων ημερών, οι άγρυπνοι χρισμένοι έχουν διακρίνει το σημείο της παρουσίας του Ιησοϋ. Επομένως, γνωρίζουν ότι η φράση “Να ο γαμπρός!” ισχύει ότι κυβερνάει με βασιλική εξουσία. Η πρόσκληση που αντιμετώπιζουν είναι να υπομείνουν μέχρι τον ερχομό ή την έλευσή του...»

Θυμηθείτε τη διασαφηνισμένη κατανόησή μας ότι ο Ιησούς ο Γαμπρός έρχεται για να αποδώσει κρίση προς το τέλος της μεγάλης θλίψης...

Έτσι λοιπόν, προτού αρχίσει η μεγάλη θλίψη, **όλοι οι πιστοί χρισμένοι που θα βρίσκονται στη γη θα έχουν λάβει το τελικό**

τους σφράγισμα (Αποκ. 7, 1-4). Από τότε και έπειτα η κλήση τους θα είναι βέβαιη».

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 15: «Όταν ο Χριστός έρθει με τη δόξα του προς το τέλος της θλίψης, θα συγκεντρώσει τους πιστούς χρισμένους του στον ουρανό (Ματθ. 24, 31. 25, 10. Ίωάν. 14, 1-3. 1 Θεσ. 4, 17). Πράγματι η πόρτα θα είναι κλειστή για τους απίστευτους, οι οποίοι αποδεικνύονται σαν τις ανόητες παρθένες».

Η έταιρία «Σκοπιά» λέει για τό Ματθ. κδ' 31 ότι ο Ίησους θα έρθει με τή δόξα Του, προς τό τέλος τής θλίψης. Έάν όμως διαβάσουμε από τό εδάφιο 29, θά δοῦμε ότι γράφει: «εὐθύς δέ μετά τήν θλίψη...». Πάλι ἡ ὀργάνωση παραποιεῖ τήν Ἀγία Γραφή.

Ἄς δοῦμε τώρα τί γράφει ἡ «Σκοπιά» γιά τόν «πονηρό δούλο»:

«Σκοπιά» 15.3.2015, σελ. 23:

ΕΝΑΣ ΠΟΝΗΡΟΣ ΚΑΙ ΟΚΝΗΡΟΣ ΔΟΥΛΟΣ.

«Στην παραβολή (των ταλάντων) ο τελευταίος δούλος έθαψε το τάλαντό του... Αυτός ο δούλος έδειξε κακό πνεύμα, εφόσον εργάστηκε εσκεμμένα ενάντια στα συμφέροντα του κυρίου του. Δικαίως, ο κύριος τον αποκάλεσε "πονηρό και οκνηρό"... Κατόπιν, πέταξε τον πονηρό δούλο "έξω στο σκοτάδι". Εκεί θα ήταν το "κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών του" (Ματθ. 25, 24-30. Λουκ. 19, 22-23). Όταν ο Ιησούς είπε ότι ο ένας από τους τρεις δούλους έκρυψε το τάλαντό του, μήπως εννοούσε ότι το ένα τρίτο των χρισμένων ακολούθων του, θα αποδεικνύονταν πονηροί και οκνηροί; Όχι. Προσέξτε τα συμφραζόμενα... Ο Ιησούς μίλησε για έναν κακό δούλο που χτυπούσε τους συνδούλους του. Δεν προέλεγε όμως ότι θα εμφανιζόταν μία τάξη κακού δούλου. Αντιθέτως προειδοποιούσε τον πιστό δούλο να μην εκδηλώσει τα χαρακτηριστικά ενός κακού δούλου. Παρόμοια... για τις δέκα παρθένες, ο Ιησούς δεν εννοούσε ότι οι μισοί από τους χρισμένους ακολούθους του θα ήταν σαν τις πέντε ανό-

ητες παρθένες. Απεναντίας προειδοποιούσε τους πνευματικούς αδελφούς του για το τι θα συνέβαινε αν έχαναν την επαγρύπνησή τους και δεν αποδεικνύονταν έτοιμοι».

Όλη αυτή ἡ «καταπληκτική» διδασκαλία τής «Σκοπιᾶς», σχετικά μέ τήν ἀνάλυση τής παραβολῆς, προκύπτει ότι δέν ἦταν τίποτε ἄλλο, ἀπό μία προειδοποίηση τῶν χρισμένων γιά τό τί θά συνέβαινε ἔάν ἔχαναν τήν ἐπαγρύπνησή τους. Ἀλλά αὐτή τήν κατανόηση τήν κηρύττει τώρα, γιατί στό παρελθόν ἐδίδασκε ότι ὑπάρχουν καί ἄπιστοι χρισμένοι. Ἄς δοῦμε μερικά παραδείγματα:

1928, «Κυβέρνηση», σελ. 207: «Τό 1918 ἦλθε ὁ Ίησοῦς στόν ναό Του (Σκοπιά) καί πολλοί ἐκδιώχθησαν... ἀπό τοῦ καιροῦ ἐκείνου ὁ καθαρισμός ἐξακολουθεῖ καί πολλοί ἔπεσαν, ἐνώ ἄλλοι εἰσῆλθαν διά νά λάβουν τήν θέση αὐτῶν». Ἐπίσης:

1932, «Διεκδικήσεις», Τόμος Α', σελ. 28: «Όταν ὁ Κύριος ἦλθε εἰς τόν ναό Του τό 1918, εὔρε δύο τάξεις δούλων: ἡ μία ἐκινεῖτο ἐξ ἰδιοτελοῦς ἐπιθυμίας, νά λάβῃ τιμῆν εἰς τήν Βασιλείαν, ἡ δέ ἄλλη ἦτο ἀνιδιοτελής, ἀφιερωμένη εἰς τόν Κύριον νά πράξῃ τό θέλημά Του. Τήν πρώτην τάξιν προσδιορίζει ὡς τόν πονηρόν δούλον τήν δέ ἄλλη ὡς τόν πιστόν καί φρόνιμον δούλον. Μετά τήν διαίρεση καί τόν χωρισμόν τῶν δύο τάξεων, ὁ πιστός καί φρόνιμος δούλος γίνεται γνωστός καί ὀρίζεται ὡς τό ὑπόλοιπον».

Υπάρχουν καί πρόσφατες διδασκαλίες τής «Σκοπιᾶς» γιά τό ἴδιο θέμα, ὅπως:

«Σκοπιά» 1.5.07: «Τή θέση των ἀπίστων εκπεσόντων χρισμένων την καταλαμβάνουν άτομα ἀπό τόν «πολύ ὄχλο», που είναι ἄξια...».

Φυσικά γιά τήν ὑπαρξη ὄλων αὐτῶν τῶν ἐρμηνειῶν καί διδασκαλιῶν τής έταιρίας «Σκοπιά» δέν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία, ἀφοῦ ὄλα εἶναι καταγεγραμμένα στό ἐπίσημα κείμενά της. Διαβάζομε στό βιβλίο τοῦ ἔτους τοῦ 2015, τό ὁποῖο καταγράφει

ΣΩΜΑ, ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη

(γ' μέρος)

Τό Κέντρο «Body Mind & Soul»¹, μέ τό όποιο άσχοληθήκαμε στά δύο προηγούμενα τεύχη είναι ένας φορέας μέ πολλές έναλλακτικές κ.ά. δραστηριότητες. Όλοκληρώνουμε σήμερα τήν παρουσίαση καί τόν σχολιασμό αυτών των δραστηριοτήτων.

9. E-Shop (Ηλεκτρονικό Κατάστημα)

Τήν τελευταία κατηγορία προσφορών του «Body Mind & Soul» αποτελούν ώς επί τό πλείστον τά «φυλακτά»². Αύτά περιλαμβάνουν: «Ασπίδες Προστασίας Αρχαγγέλων, Καρδιά Αρχαγγέλου Σαμουήλ, Κρύσταλλοι και εκκρεμές Αρχαγγέλου Ραφαήλ, Κρύσταλλοι Πολλαπλασιασμού Χρημάτων Αρχάγγελου Ραφαήλ, Μενταγιόν με την ενέργεια των Αρχαγγέλων, Ασπίδα προστασίας αυτοκινήτου, Ο Σταυρός του Χριστού, Αγγελικό Φένγκ Σουί (Feng Shui), Αρχαγγελικές Σφαίρες Ενεργοποίησης

Χώρων, Βοηθήματα ενεργοποίησης Merkabah, Αγγελικές Θεραπευτικές Ράβδοι για Ενεργειακές και Κβαντικές Θεραπείες, Ρέικι (Reiki), Ενεργοποίηση Ενεργειακών κέντρων - Τσάκρα (Chakra), Ενισχυτές Θεραπευτικής Ενέργειας - Healing Energy Generators, Συντριβάνια Feng Shui, Διακοσμητικά Feng Shui, Διακοσμητικά Feng Shui Bebe, Αγγελικοί Κρυστάλλινοι Δίσκοι για Διαλογισμό & Θεραπεία, Το Λουλούδι της Ζωής - Περικάρπια και Περιμετώπια, - Σουβέρ, Αγγελική Συλλογή Ρούχων - Περικάρπια και Περιμετώπια, - Angel Collection T-Shirts».

Σχολιάζοντας μερικά από τά άνωτέρω θά σταθούμε στό γεγονός ότι στην Έκκλησία δεχόμεθα τρεις Αρχαγγέλους, τούς Ταξιάρχες Μιχαήλ, Γαβριήλ καί Ραφαήλ. Οί υπόλοιποι άναφερόμενοι ώς «άρχάγγελοι» προέρχονται από άποκρυφιστικά κείμενα καί δοξασίες, κυρίως τό άπόκρυφο «Βιβλίο του Ένώχ»³ καί είναι πεπτωκότες άγγε-

1. Σώμα, Νους καί Ψυχή.

2. <http://bodymindsoul.gr/main/shop/>

3. Συμπλήμα διαφόρων παλαιότερων φιλολογικών έργων. Γράφτηκε πιθανότατα κατά τή διάρκεια του 2ου

τίς δραστηριότητες τής εταιρίας σέ όλον τόν κόσμο για τό παρελθόν έτος 2014, ότι πήραν από τά έμβλήματα σέ όλο τόν κόσμο 14.121 «χρισμένοι».

Όμως, για τό «υπόλοιπο» των «χρισμένων», υπάρχει πλήρης σύγχυση.

Στό βιβλίο του προηγούμενου έτους 2014, κάνοντας λόγο για τό έτος 2013, λέει ότι έλαβαν από τά έμβλήματα 13.204 χρισμένοι. Όπως παρατηρούμε, κατά τή διάρκεια ενός έτους, οί «χρισμένοι» αυξή-

θησαν κατά 917 άτομα, άρα εξέπεσαν από τό «υπόλοιπο» 917 «χρισμένοι» καί άλλοι πήραν τή θέση τους.

Άπό ποϋ προέκυψαν αυτοί; Λογικά, όχι από τό «υπόλοιπο» τό όποιο έπρεπε να παρουσιάζει μείωση, λόγω θανάτου των υπεργηλικών «χρισμένων». Η θέση του «δούλου», δηλαδή τής όργάνωσης, δυσχεραίνει καί ό κλειός τήν σφίγγει. Πλησιάζει ή ώρα τής κρίσεως του «δούλου», από ποιόν όμως; Έκ των έσων; Βρισκόμαστε εν άναμονή εξέλιξεων.

λοι, δηλαδή δαίμονες. Ειδικά, ό **Σαμουήλ** ή Σαμαέλ τυγχάνει, κατά τήν Καμπαλά (Ταλμούδ), «σημαντικός αρχάγγελος και κατά τις Ταλμουδικές λαϊκές παραδόσεις, κατήγορος (διάβολος), γόη και καταστροφέας. Ένας από τους υπηρέτες του Γιαχβέ (YHWH) και αρχάγγελος του θανάτου»⁴. Ακόμη, καί τά όνόματα τών Μιχαήλ, Γαβριήλ καί Ραφαήλ, πού άναφέρονται άνωτέρω, δέν έκπροσωπούν τούς Ταξίαρχες τής Έκκλησίας, αλλά δαιμονικές όντότητες, πού κατηλεύονται τά άντίστοιχα όνόματα. Μεταξύ τών άνωτέρω προσφορών θά πρέπει νά σταθοῦμε στό τάλισμαν: «Ο Σταυρός του Χριστού», πού παρ' όλο τό σχήμα τοῦ σταυροῦ καί τήν άπεικόνιση τοῦ Χριστοῦ, καμία σχέση δέν έχει μέ τόν Κύριό μας καί πού προφανώς προορίζεται γιά τήν παγίδευση Χριστιανών, αλλά καί στά: «Βοηθήματα ενεργοποίησης **Merkabah**»⁵, πού προφανώς άπευθύνονται σέ Έβραίους στό θρήσκευμα.

Θά κλείσουμε τήν έρευνά μας αὐτή μέ κάποιες άπό τίς έκμυστηρεύσεις τής ιδιοκτήτριας τοῦ «Body Mind & Soul», πού έχουν τόν τίτλο: «Έτσι ξεκίνησαν όλα. I Believe in Angels»⁶.

«Όλα ξεκίνησαν το Πάσχα του 1996. Συνέβη μια κυριολεκτική καταστροφή στη ζωή μου, επαγγελματική, οικονομική και συναισθηματική... Ήμουν μια πετυχημένη επαγγελματίας με αντιπροσωπείες, με κέντρα αισθητικής και επιχειρήσεις στο Κολωνάκι, στο *Intercontinental*, σε κρουαζιερόπλοια και άλλες πόλεις και **μια δική μου σειρά Θεραπευτικών Καλλυντικών**. Μέσα από μια

αίώνα π.Χ. καί άνασύρθηκε στήν Αιθιοπία τό 1773 μ.Χ. άπό τόν σκωτσέζο έξερευνητή James Bruce.

4. Σαμαέλ ή Samil (ή Όργή τοῦ Θεοῦ). <http://en.wikipedia.org/wiki/Samael>

5. Merkabah ή Merkavah ή μυστικισμός «Άρματος», Σχολή τοῦ πρώιμου ιουδαϊκοῦ μυστικισμοῦ (100 π.Χ. - 1000 μ.Χ.), μέ επίκεντρό τά όράματα, όπως εκείνα πού βρίσκονται στό βιβλίό τοῦ Ίεζεκιήλ. http://en.wikipedia.org/wiki/Merkabah_mysticism

6. <http://bodymindsoul.gr/main/about/i-believe-in-angels/>

λάθος κίνηση, με στόχο να πολλαπλασιάσω αυτά που είχα, τα έχασα όλα και συγχρόνως και την συντροφική μου σχέση.

Ήμουν πολύ απελπισμένη, όμως, δεν τολμούσα να πω σε κανέναν τι μου είχε συμβεί. Ήρθε το Πάσχα, γιορτή Ανάστασης και χαράς και εγώ καθόμουν ολομόναχη στο σπίτι...

Αν μπορεί ο άνθρωπος να έχει αρνητικά συναισθήματα και σκέψεις, εγώ τα είχα όλα μαζί συγχρόνως...

Τότε έβγαλα μια κραυγή και φώναξα «θεέ μου, αν υπάρχεις, κάνε κάτι, αλλά καν' το τώρα» (πρέπει να προσθέσω ότι δεν είχα καμία ιδιαίτερη πίστη, και για αυτό είχα και την αμφιβολία "Υπάρχει;").

Αυτό που συνέβη την επόμενη στιγμή, μόνο σαν θαύμα μπορεί να το περιγράψει κανείς. Μπροστά μου εμφανίστηκε ένας μεγάλος φωτεινός άγγελος (σε ημιδιάφανη μορφή), που είχε το πρόσωπο ενός πολύ αγαπημένου μου φίλου που είχε σκοτωθεί και τον έλεγαν Ενάγγελο. Έμενα άναυδη. Την επόμενη στιγμή με πήρε και με μετέφερε σε μια άλλη διάσταση πραγματικότητας, μάλλον στην λεγόμενη "7η διάσταση".

Εκεί με άφησε και εξαφανίστηκε. Ένιωσα ότι πρέπει να είμαι στον παράδεισο. Δεν έβλεπα τίποτα, αλλά ήταν σαν να με ξάπλωσε επάνω σε σύννεφα. Βίωνα την απόλυτη γαλήνη και, συγχρόνως, άκουγα μια υπέροχη χορωδία με φωνές και ήχους που δεν είχα ακούσει ποτέ τίποτε παρόμοιο στη γη. ... Ο άγγελος με κοίταξε γεμάτος καλοσύνη και κατανόηση και μου είπε κάτι, που χρειάστηκε να περάσει αρκετός καιρός για να καταλάβω τι εννοούσε:

"Άγγελοι στον ουρανό υπάρχουν πολλοί, στη γη όμως όχι, για αυτό πρέπει να κατέβεις". Πραγματικά δεν είχα καμία ιδέα τι εννοούσε και συνέχισα να είμαι αρνητική με την επιστροφή μου...

Πήρε το δεξί μου χέρι και μου χάραξε με ένα μαχαίρι τον καρπό μου. Τρόμαξα και πό-

νεσα συγχρόνως. Παρακολουθούσα να κυλάει ένα μαύρο πυκνό υγρό από τις φλέβες μου. Κοίταξα απορημένη τον άγγελο μου. Αυτός κατάλαβε το βλέμμα μου και μου είπε αυτή ήταν η αρνητική ενέργεια που είχα μέσα μου, τα αρνητικά συναισθήματα, όπως οργή και στενοχώρια καθώς και οι αρνητικές απελπισμένες σου σκέψεις... Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας άδραξα την ευκαιρία να κάνω ερωτήσεις στον φύλακα άγγελό μου...

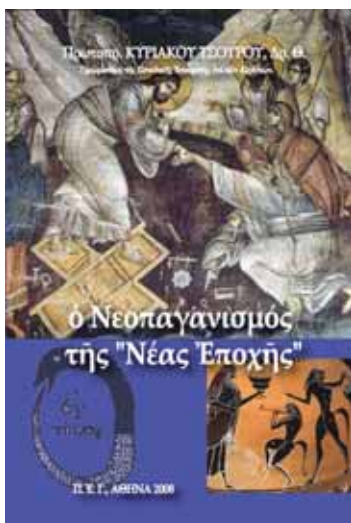
Όλα αυτά μου ακούγονταν από τη μία παράξενα και από την άλλη ήταν σαν να το ήξερα. Αυτό συνέβαινε, γιατί τελευταία δεν μου άρεσε καθόλου πια αυτό που έκανα, αν και στην αρχή το λάτρευα ήταν το επάγγελμα των ονείρων μου.

Η ιστορία έχει ακόμα πολλές λεπτομέρειες, αλλά είναι πολλά για έναν απλό πρόλογο. Έχω, όμως, αρχίσει να γράφω βιβλίο τόσο για αυτό όσο και για το πως οδηγήθηκα να διδάσκω αγγελικές θεραπείες καθώς και πώς βοηθήθηκα να ανακαλύψω δασκάλους μου και θεραπείες...

Ήμουν πια αισιόδοξη, ήξερα ότι με περιμένει μια συναρπαστική καινούργια ζωή, χωρίς όμως να ξέρω πως θα ήταν αυτή.

Ένα όμως ήξερα σίγουρα: "Ναι, υπάρχει θεός"»

Από την άνωτέρω περιγραφή μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε **-μέ την προϋπόθεση ότι όλα τα περιγραφόμενα** στην ιστοσελίδα του «Body Mind & Soul» είναι **άκριβη**- πώς μπορεί να παρασυρθεί ο άνθρωπος από τα πνεύματα της πονηρίας, απολυτοποιώντας την προσωπική του «έμπειρία». Στην Εκκλησία έρμηνεύονται οι έμπειρίες των πιστών με βάση τη συλλογική έμπειρία των Αγίων και των Πατέρων, όπως αυτή διαμορφώνεται ανά τους αιώνες. Κανείς μας δέ διανοείται να έρμηνεύσει την προσωπική έμπειρία του έξω από τό σώμα της Εκκλησίας, πολύ δέ μάλλον χρησιμοποιώντας έρμηνείες του άποκρυφισμού, της παραθρησκείας και της «Νέας Έποχής». Χρειάζεται πολλή ταπείνωση, εκκλησιαστική βίωση και ή συναίσθηση ότι ο Πονηρός μετασχηματίζεται σε άγγελο φωτός.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ "ΑΡΧΑΙΟΛΑΤΡΙΑΣ" ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΥ

Τό φαινόμενο του "νεοπαγανισμού", ως μιās από τις πολλές "άτραπούς" της "Νέας Έποχής", δημιουργεί σύγχυση στους Ορθόδοξους Έλληνες και αποτελεί ένα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα και όχι μόνο. Τό σύνθημα, πού ακούγεται στον "χώρο" αυτό: "ή Έλληνας ή Χριστιανός", καιτοι για μās ουσιαστικά είναι ένα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει να υπερεκτιμάται, αλλά ούτε και να υποβαθμίζεται. Πολύ περισσότερο, όταν τά Έλληνικά "αρχαιολατρικά" ρεύματα δραστηριοποιούνται ως ένας "νέος αντιχριστιανισμός" και, σε αρκετές περιπτώσεις, με έντονο έθνικιστικό χαρακτήρα. Η αντίπαράθεσή τους προς τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά από φανατισμό και ακρότητες, προκατάληψη, απειλές και ύβρεις, άπαξιοτικές εκφράσεις, ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, υπερβολές, διαστρεβλώσεις, άβάσιμους ισχυρισμούς και έλλειψη έπιστημονικής τεκμηρίωσης των λεγομένων και γραφομένων. Χρησιμοποιούν διχαστικά συνθήματα, πού απειλούν να πλήξουν την έθνική μας όμοψυχία και να διχάσουν τούς "Έλληνες" σε "Έλληνες" και "Χριστιανούς".

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ, ΤΙΣ «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ»: τηλ. 210 5238.305 ή την Π. Ε. Γ.: τηλ. 210 6396.665.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ιωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Αθήνησι 16^η Ιουνίου 2015

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Στό πλαίσιο του σεβασμού της θρησκευτικής ελευθερίας, ή οποία στην Ελλάδα είναι συνταγματικῶς κατοχυρωμένη καί σεβαστή, ἀλλά καί της ποιμαντικής της εὐθύνης γιά τήν ἀποφυγή δημιουργίας κλίματος θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ, μέ ἀφορμή τήν πρόσφατη καθιέρωση ἀπό τόν ΟΗΕ τῆς 21ης Ἰουνίου ὡς «Παγκόσμιας Ἡμέρας Γιόγκα», ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπενθυμίζει στό χριστεπώνυμο Πλήρωμα ὅτι: ἡ «Γιόγκα» ἀποτελεῖ θεμελιῶδες κεφάλαιο τῆς θρησκείας τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ, ἔχει ποικιλομορφία σχολῶν, κλάδων, ἐφαρμογῶν καί τάσεων καί ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ «εἶδος γυμναστικῆς».

Ὡς ἐκ τούτου ἡ «Γιόγκα» τυγχάνει ἀπολύτως ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη μας καί δέν ἔχει καμία θέση στή ζωή τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΤΑΟ'S CENTER. ΚΕΝΤΡΟ
ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟ.

Τήν εὐκαιρία γιά τήν σχετική ἔρευνα, μᾶς ἔδωσαν ἀνήσυχοι γονεῖς καί καθηγητές τῆς παριανῆς κοινωνίας.

Ὅπως προκύπτει ἀπό τά ἀναρτηθέντα στό διαδίκτυο διαφημιστικά τοῦ ἰδίου τοῦ Κέντρου Ταο's¹, πρόκειται γιά φορέα πού ἀσκεῖ μεγάλη ποικιλία ἐναλλακτικῶν, ἀποκρυφιστικῶν καί ἀνατολικῆς θρησκευτικότητας πρακτικῶν καί ψυχοτεχνικῶν

1. <http://www.taos-greece.com/>

-συνοδευόμενων φυσικά καί ἀπό τίς σχετικές διδασκαλίες- καί ἀπευθυνόμενο πρωτίστως σέ ἀλλοδαπούς, πού ἐνδιαφέρονται γιά «ἐναλλακτικές διακοπές», συνδυάζοντας κυρίως τεχνικές καί ἀσκήσεις γιόγκα² καί διαλογισμοῦ³ μέ θαλάσσια μπάνια, δι-

2. Πρακτική πού περιλαμβάνει ἀναπνευστικές κινήσεις καί στάσεις τοῦ σώματος, μέ σκοπό νά ἐπιτευχθεῖ δηθεν ἔνωση πνεύματος, σώματος καί ψυχῆς καί στόχο τή συγχώνευση στό ἀπρόσωπο, ἀπόλυτο «Ἔνα» τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ ἢ στό «κενό» τοῦ Βουδιστικοῦ νιρβάνα.

Βλ. καί: Χρήστου Ταγαράκη, *Εἶναι ἡ ΓΙΟΓΚΑ σωματική ἄσκηση - γυμναστική;*, ἔκδ. «Διάλογος», Αθήνα 2010.

3. Εἶναι τό ἀντίθετο τῆς προσευχῆς. Κατά τούς ὁπαδούς του, εἶναι ἡ «ἀπουσία τοῦ νοῦ. Ἡ καθαρῆ, χωρίς

ασκέδαση και υγιεινιστική διατροφή. Αυτό προκύπτει και από τις ιστοσελίδες του Tao's Center συντεταγμένες μόνο στην αγγλική γλώσσα και από τους εκπαιδευτές του Tao's Center στους διαφόρους εναλλακτικούς και αποκρυφιστικούς τομείς, οι περισσότεροι των οποίων τυγχάνουν άλλοδαποι -όρισμένοι από τό Ισραήλ-, κάποιοι μάλιστα χρησιμοποιώντας την Άγγλική με ξενική προφορά, ενώ κάποια από τα διαφημιστικά video υποτιτλίζονται με χαρακτηριστές του έβραϊκού αλφάβητου.

Μερικές από τις δραστηριότητες του Tao's Center περιλαμβάνουν:

- Βουδιστικές διδασκαλίες με «αυτοσχεδιασμό», «επίγνωση μέσω της κίνησης»⁴, διαλογισμό και Ζέν⁵, με εκπαιδευτές την Iris Nais και την Naama Oshri.
- Έβραϊκή Καμπαλά⁶, τό εργαστήριο: «A Warrior A Lover»⁷ (πολεμιστής - έραστής), Σαμανισμό⁸, Βουδισμό και τό εργαστήριο: «A Course in Miracles»⁹ (Ένα Μάθημα στα Θαύματα), με εκπαιδευ-

κανένα περιεχόμενο, συνειδητότητα». Στην πραγματικότητα είναι ή σττροφή του ανθρώπου προς τόν Έαυτό του και ή απομάκρυνσή του από τόν Θεό.

4. Μέθοδος δήθεν αυτογνωσίας πού συνδυάζει διαλογισμό έν κινήσει με μεθόδους Feldenkrais (ό Moshe Feldenkrais ήταν συνεχιστής των διδασκαλιών των George Ivanovich Gurdjieff και F. Matthias Alexander) κ. ά.

5. Σχολή του Βουδισμού Μαχαγιάνα. Η ιαπωνική λέξη Ζέν προέρχεται από την ιαπωνική προφορά της κινεζικής λέξης Τσάν, ή οποία με τή σειρά της προέρχεται από τή σανσκριτική λέξη dhyana, πού σημαίνει «διαλογισμός» ή «κατάσταση διαλογισμού».

6. «Έβραϊκή Θεοσοφία», έδραζομένη στή μαγεία και στην άριθμοσοφία (Γκεμάτρια), μή έχουσα σχέση με τόν «Ορθόδοξο» Ιουδαϊσμό και την Πεντάτευχο.

7. Τό εργαστήριο: «πολεμιστής έραστής» συνδυάζει, κατά τούς όπαδούς του, τό δίπολο: άνδρας και γυναίκα με τόν έβραϊκό μυστικισμό και τή Σαμανιστική «θεραπεία», τή βουδιστική σοφία και πρακτικές της «Νέας Έποχής».

8. Θρησκευτικό ή μάλλον μαγικό σύστημα, πού αποδέχεται ότι με αυτοσυγκέντρωση και έκσταση μπορεί νά αποκτώνται: «διεύρυνση της συνείδησης» και δυνάμεις πού καθιστούν τόν άσκούμενο, μάγο-θεραπευτή. Απαντάται σε πρωτόγονες φυλές (Άφρικανών, Ινδιάνων) και σε ομάδες της «Νέας Έποχής του Ύδροχούου» (New Age).

9. https://en.wikipedia.org/wiki/A_Course_in_Miracles

τές τόν ραβίνο Yaakov Enoshi και τήν Ujallah.

- Συνεδρίες «Primal Painting»¹⁰ (Αρχέγονης Ζωγραφικής), «OSHO Dynamic Meditation»¹¹ (Δυναμικός Διαλογισμός OSHO) και «Kundalini Meditation»¹² (Διαλογισμός Κουνταλί), με εκπαιδευτρια τή Meera.

Δέν θά συνεχίσουμε τήν απαρίθμηση των αποκρυφιστικών, εναλλακτικών και νεοεποχίτικων πρακτικών, πού τό Tao's Center περιλαμβάνει στα προγράμματά του, τά όποια ανάγονται, με τίς πιό έπιεικείς εκτιμήσεις, σε πολλές δεκάδες... Θά εστιάσουμε τό θέμα μας στην επικινδυνότητα των μεθόδων αυτών, καταστροφικών στό σύνολό τους για τόν άνθρωπο και τήν κοινωνία, καθώς τό επικίνδυνο αυτό νεοεποχίτικο μόρφωμα κατόρθωσε σιγά, σιγά και επί χρόνια νά αναπτυχθεί μέσα στή νησιώτικη κοινωνία της Πάρου, άπευθυνόμενο βέβαια κυρίως σε άλλοδαπούς, αλλά δίνοντας τήν εντύπωση στους άνυποψίαστους Παριανούς, ότι έπρόκειτο για «μιά ταβέρνα με ίσως κάπως έξωτικά φαγητά».

Τό πρόβλημα ένέκυψε όταν τό αποκρυφιστικό Κέντρο έπιχείρησε νά διευρύνει τίς δραστηριότητές του και νά άπευθυνθεί και στους νησιώτες μέσω δημοτικών φορέων, πού ήδη πραγματοποίησαν πέρυσι σεμινάριο «Laughter yoga» («γιόγκα του γέλιου»¹³)

10. Μέθοδος όπου, μέσω της ζωγραφικής και του διαλογισμού, έπιχειρείται ή άφύπνιση της «δημιουργικής ενέργειας», ως μέρους της ζωής και έκφρασης του «πλήρους δυναμικού» του ανθρώπου.

11. Μέθοδος διαλογισμού, στην όποία, δήθεν, έμπλέκονται φυσικές ένέργειες. Τόν όρο καθιέρωσε, από τίς αρχές της δεκαετίας του 1970, ό γνωστός ινδός γκουρού Osho Rajneesh.

12. Σανσκριτικά σημαίνει «κουλουριασμένο ένα». Στή γιογκική κοσμοθεωρία, είναι μιά αρχέγονη ένέργεια, ή Shakti, πού έδράζεται στή βάση της σπονδυλικής στήλης. Διάφορες άνατολικές παραδόσεις διδάσκουν διαφορετικές μεθόδους «ξυπνήματος» της Κουνταλί, με σκοπό, δήθεν, τήν έπίτευξη πνευματικής φώτισης.

13. Laughter yoga (Hasyayoga): Πρακτική πού συνεπάγεται τό παρατεταμένο έθελοντικό γέλιο. Βασίζεται στην πεποίθηση ότι τό έθελοντικό γέλιο παρέχει, δήθεν,

καί έτοιμάζονται νά τό έπαναλάβουν καί φέτος μαζί μέ άλλες παρόμοιες δραστηριότητες.

Αλλά τό πρόβλημα δέν σταματά έδω... Η έξαγγελία για τή συνεργασία μέ τό Tao's Center καί τά «πολιτιστικά» προγράμματα, πού προετάθησαν δέν άφορούν ένηλίκους, αλλά τά **παιδιά** τής Πάρου κι αυτό είναι καί τό σημαντικότερο.

Η διείσδυση τής «Νέας Έποχής» σέ όλους τούς τομείς τής ανθρώπινης δραστηριότητας εξαπλώνεται καί στή χώρα μας μέ επιδημικούς πλέον ρυθμούς. Τίς δεκαετίες του '70, '80, '90 είχαμε νά αντιμετωπίσουμε άποκρυσφιστικές όργανώσεις: ένας «διδάσκαλος», ένας γκουρού, ένας «μεσσίας» καί μερικές δεκάδες, έκατοντάδες ή καί χιλιάδες όπαδοί... Τό 1995 στήν Ελλάδα ύπολογίζαμε έπίσημα 422 παρόμοιες ομάδες χαρακτηρισμένες από τήν Έκκλησία μας, ως «άσυμβίβαστες μέ τήν Όρθόδοξη χριστιανική πίστη»¹⁴. τίς νεοεποχίτικες, έναλλακτικές, δήθεν θεραπευτικές περιπτώσεις, σχεδόν, δέν τίς άγγίζαμε...

Σήμερα, 20 χρόνια από τότε, τό σκηνικό έχει αλλάξει τελείως. Πολλές από τίς τότε όργανώσεις -άποκρυσφιστικές, γκουρουϊστικές, νεογνωστικές, ψυχολατρείες κ. ά.- συνεχίζουν νά ύφίστανται: κάποιες μέ τήν τότε μορφή τους, κάποιες διασπασμένες, μεταλλαγμένες, μετονομασμένες, όλες συνεχίζουν τό καταστροφικό τους έργο. Όμως, σήμερα, στή χώρα μας -καί διεθνώς-, αντιμετωπίζουμε νέο φαινόμενο: πολλές από τίς όργανώσεις αυτές, ειδικά όσες άσκούσαν έναλλακτικές «θεραπευτικές» μεθόδους, εκπαιδευσαν μέλη τους στίς διδασκαλίες καί πρακτικές τους καί

στή συνέχεια τά μέλη αυτά άρχισαν νά «άσκουν έπαγγελματικά» αυτές τίς μεθόδους... Στήν άγορά έργασίας παρουσιάστηκαν νέες ειδικότητες: «έναλλακτικών ψυχολόγων», «έναλλακτικών θεραπευτών» κ. ά. Τάσεις, πού στό παρελθόν έθεωρούντο άνάξιες λόγου, λαμβάνουν σήμερα μορφή «ειδικότητας» άποδεκτής από τό εύρύ κοινό· ή άστρολογία είναι ένα λαμπρό παράδειγμα αυτής τής πραγματικότητας.

Καί έδω πρέπει νά έπισημάνουμε, ότι, τελευταία, ένας μεγάλος αριθμός από αυτοχαρακτηριζόμενους ως «ειδικούς», μέ ποικιλία τίτλων καί ιδιοτήτων, επιζητεί τήν συνεργασία μέ κοινωφελή ιδρύματα, φορείς «μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα» καί προγράμματα Δημοσίων καί Δημοτικών φορέων.

Έπαγρύπνηση, λοιπόν, όλων των ύγιών πολιτικών, πολιτιστικών, κοινωνικών άκόμη καί εκκλησιαστικών φορέων. Άς έξετάζουμε μέ μεγάλη προσοχή κάθε πρόθυμη «κοινωνική προσφορά». Τήν έπόμενη φορά πού, ό εύχαρις, δραστήριος καί συμπαθητικός νέος ή νέα, θά σās προτείνει νά ύλοποιήσει μία «πολιτιστική», δωρεάν δραστηριότητα, υπό τήν αιγίδα σας, μπορεί νά είναι κάποιος από αυτό τό πλήθος τών -μέ πολλές, συχνά, εκ του έξωτερικού περιγαμηνές- παρασυρθέντων συνανθρώπων μας.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΥ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Θορυβημένοι πιστοί προσκόμισαν στά γραφεία τής Πανελλήνιας Ένωσης Γονέων τρία αντίτυπα τής Καινής Διαθήκης, πού όπως μās δήλωσαν μοιράστηκαν κάποια Κυριακή, μαζί μέ πολλά παρόμοια, από τόν Έφημέριο τής Ένορίας τους στό χριστεπώνυμο πλήρωμα.

Τά αντίτυπα περιλαμβάνουν τό κείμενο τής Καινής Διαθήκης, σέ μετάφραση στή Δημοτική καί άποτελούν έκδοση τής «Έλ-

τά ίδια φυσιολογικά καί ψυχολογικά όφέλη όπως τό **αυθόρητο** γέλιο.

Σ.τ.Σ.: «Γελά δ' ό μωρός, καν τι μη γελοϊον ή». Προφανώς, οι άρχαίοι μας πρόγονοι γνώριζαν καλύτερα.

14. Ζ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Έντεταλμένων Τερών Μητροπόλεων διά θέματα αίρέσεων καί παραθρησκείας, Αλίαρτος, 20-26/9/1995.

ληνικῆς Βιβλικῆς Ἑταιρίας». Ἐπί πλέον, περιλαμβάνουν συγχαρητήριες ἐπιστολές πρὸς τοὺς μεταφραστὲς κ. κ. Γεώργιο Γαλίτη, Ἰωάννη Καραβιδόπουλο, Ἰωάννη Γαλάνη καὶ Πέτρο Βασιλειάδη, Καθηγητὲς τῆς Βιβλικῆς Θεολογίας τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη καὶ τοὺς Πατριάρχες Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, καθὼς καὶ τὴν ἐγκριτικὴ ἐπιστολὴ γιὰ τὴν καταλληλότητα τῆς μετάφρασης, τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 2/6/1988.

Σὲ εἰσαγωγικὴ σελίδα τῆς ἐν λόγω μεταφράσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι αὐτὴ ἀποτελεῖ νεώτερη προσέγγιση προηγούμενης μεταφραστικῆς ἐργασίας τοῦ 1985, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν, πλὴν τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων Καθηγητῶν, καὶ οἱ Καθηγητὲς Σάββας Ἀγουρίδης καὶ Βασίλειος Στογιάννος καὶ ὅτι ἐμελέτησε καὶ ἀξιολόγησε σοβαρὰ τὶς διατυπωθεῖσες προτάσεις.

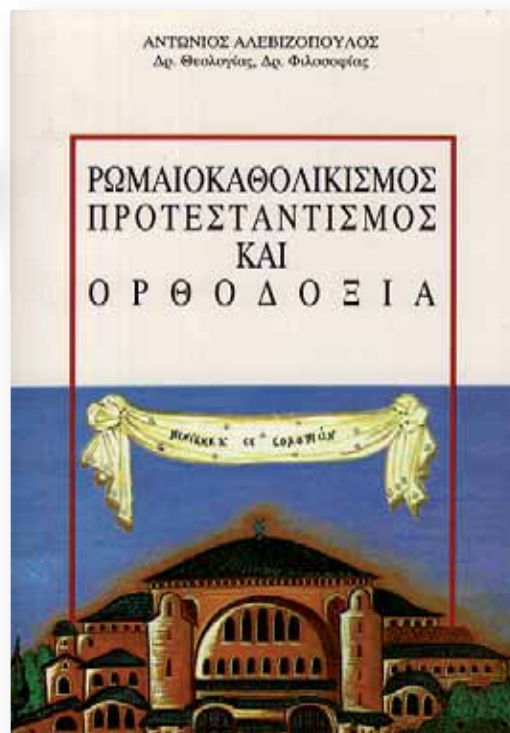
Τὸ περίεργο στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι ὅτι οἱ μεταφράσεις αὐτὲς χρησιμεύουν σὲ αἱρετικὲς ομάδες γιὰ τὸν προσηλυτισμὸ ἀνύποπτων Ὁρθοδόξων πιστῶν.

Εἶναι πρόδηλο ὅτι τὸ κείμενο αὐτὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἔχει τὶς εὐλογίες τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ διανέμεται καὶ νὰ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ Ὁρθοδόξους Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἔτσι τὴν βεβαιότητα γιὰ τὴν ὀρθόδοξη ἐρμηνεία τοῦ κειμένου. Εἶναι ἐπομένως φανερό ὅτι κάτω ἀπὸ τοὺς τίτλους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τίθενται τίτλοι μὴ Ὁρθοδόξων ομάδων καὶ νὰ κυκλοφορεῖ τὸ κείμενο ὡς νὰ ἔχει τὶς εὐλογίες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Τὰ συγκεκριμένα αὐτὰ τρία ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης, περὶ ὧν ὁ λόγος, μοιράζονταν δωρεάν μέσα σὲ τσάντες πού εἶχαν ἀκόμη καὶ ἀπεικόνιση Αἰγαιοπελαγίτικου Ναοῦ. Πάνω στό σκληρὸ πανόδετο

Ἕνα βιβλίο ἰδιαίτερα ἐπίκαιρο!

Προμηθευθεῖτέ το
ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα
ἢ τὴν Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.

ἐξώφυλλο εἶχαν ἐπικολλημένο ὠσειδές αὐτοκόλλητο μέ τήν ἔνδειξη «ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ (βλ. αρχικές σελ.)». Οἱ τσάντες περιελάμβαναν καί ειδικό ἔνθετο διαφημιστικό πολύχρωμο δελτάριο μέ τό παρακάτω μήνυμα: «Γεια σου!... Γιατί ἀραγε να βρέθηκε αυτή η μικρή τσαντούλα ἐξω από το σπίτι σου; Ίσως να παραξενεύτηκες, ὁμως αυτό δεν είναι τυχαίο. Το δῶρο αυτό είναι ο δικός μας τρόπος να εκφράσουμε την αγάπη και την συμπαράστασή μας στις δύσκολες μέρες οικονομικής κρίσης που ζούμε. Αλλωστε, ο μεγάλος δάσκαλος του γένους μας Αδαμάντιος Κοραῆς εἶχε πει, ὅτι “μόνο το Ευαγγέλιο ἔχει τη δύναμη να σώσει την Ελλάδα”. Σαν νέοι από διάφορα μέρη του κόσμου επιθυμούμε να εμπειριστεῖς την αγάπη, την ελπίδα και τη ζωή που χαρίζει ο Σταυρωμένος και Αναστημένος Ιησούς. Γνωρίσέ Τον στις σελίδες της Καινῆς Διαθήκης που σου προσφέρουμε.

Αν θέλεις, πάρε το χρόνο να εξετάσεις τα περιεχόμενα του πακέτου. Αν αυτά

Σημείωση τῆς Σύνταξης

- Τά ἐντύπωμα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους.
- Οἱ ἀναδημοσιεύσεις σχολίων ἢ πληροφοριῶν ἀπό ξένα ἢ ἑλληνικά περιοδικά καί ἄλλα ἐντυπα ἢ τό διαδίκτυο δημοσιεύονται μέ κάθε ἐπιφύλαξη, ἀφοροῦν σέ ἀπόψεις καί δέν στοχεύουν στήν προσβολή ἢ στήν ἀπομείωση τῆς τιμῆς καί τῆς ὑπολήψεως τῶν προσώπων, στά ὁποῖα ἀναφέρονται καί τά ὁποῖα σεβόμεθα δεόντως.
- Τήν εὐθύνη γιά τίς ἐκφραζόμενες ἀπόψεις στίς δημοσιεύμενες ἐπιστολές φέρουν ἀποκλειστικά οἱ ἐπιστολογράφοι καί ὄχι ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή.
- Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση, κατόπιν ἀδείας ἀπό τήν Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

που δεις σου κινήσουν το ενδιαφέρον και θα ήθελες να μάθεις περισσότερα για την αγάπη του Θεού για σένα, συμπλήρωσε το παρακάτω δελτίο και ταχυδρόμησέ το στη διεύθυνση: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ, Λυδίας ..., 115 27 Αθήνα, Τηλ. 210».

Καί τό κείμενο συνεχίζει: «*Η Καινή Διαθήκη που βρίσκεται στο πακέτο αυτό, διαλέχτηκε ως δῶρο ἔχοντας την ἔγκριση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, καθώς και του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, Αλεξάνδρειας και Ιεροσολύμων.* (Βλέπε: αρχικές σελίδες)».

Στή συνέχεια ἀκολουθοῦν μιά σειρά ἀπό προσφορές μέ τή δυνατότητα τῆς ἐπιλογῆς:

«Θα ήθελα να μου στείλετε / στέλνετε εντελώς δωρεάν ένα ἢ περισσότερα ἀπό τα παρακάτω:

Σειρά μαθημάτων σε θέματα της Αγίας Γραφῆς μέσω αλληλογραφίας.

Θα ήθελα μιά Καινή Διαθήκη για να χαρίσω σε κάποιο μέλος της οικογένειάς μου ἢ σε κάποιον ἄλλον.

Ταινία “Ιησούς” σε DVD.

Θα ήθελα να μάθω αν υπάρχει κάποια ἐκκλησία¹⁵ ἢ ομάδα μελέτης στη περιοχή μου.

Θα ήθελα να με επισκεφθῆ κάποιος για να μελετήσουμε μαζί την Καινή Διαθήκη.

Θα ήθελα να ζητήσω προσευχή για:...».

Ἀκολουθεῖ χῶρος γιά νά καταχωρήσει ὁ παραλήπτης τά προσωπικά του στοιχεία: Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Διεύθυνση, Τ.Κ., Τηλέφωνο, E-mail... [πόσο μετῶται ἐδῶ τό ἀπόρρητο τῶν προσωπικῶν δεδομένων;].

Καί τό ἐντύπο κλείνει μέ τή δήλωση ὅτι «*ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ δεν ἔχει καμία σχέση με αἱρέσεις, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Μορμόνους κ.τ.λ.*».

Ἀλλά ἡ «Ἑλληνική Ἱεραποστολική Ἐνωση» εἶναι Ὁρθόδοξη ομάδα; Κατά τήν

15. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

Ορθόδοξη Έκκλησία ή «Ελληνική Θεραποστολική Ένωση» είναι μία νεοπροτεσταντική- «υπερδογματική» ομάδα, ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη Πίστη¹⁶. Έφόσον όμως, για τον Ορθόδοξο χριστιανό, ή «Ε.Ι.Ε.» αποτελεί άφ' εαυτής αίρεση -κι αυτό τό γνωρίζει ο συντάκτης του έντύπου-, δέν είναι ή δήλωση αυτή ψευδής και παραπλανητική;

Και γεννάται τό έρώτημα: Είναι δυνατόν, μέ αναφορά στην έγκριση της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, καθώς και των Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως, Αλεξανδρείας και Ίεροσολύμων, νά ασκεί ή «Ε.Ι.Ε.» μέ αυτόν τόν τρόπο τό προσηλυτιστικό της έργο; Η ίδια άλλωστε δηλώνει¹⁷, ότι είναι «*διαδογματική*» και «*υπερδογματική*» ομάδα, που «*ταυτίζεται και με το καθολικό και με το ορθόδοξο και με το διαμαρτυρόμενο δόγμα*» και πού «*... δεν ασπάζεται κανένα δόγμα...*», αλλά «*... κινείται στα πλαίσια του "Ευαγγελικού Συνδέσμου"*» και «*υποστηρίζει ότι δέχεται [μόνο] την θεοπνευστία και αυθεντικότητα της αγίας Γραφής, το "Σύμβολο της Πίστewος" και τις αποφάσεις των πρώτων αποστολικών χρόνων*», όμως ουσιαστικά «*απορρίπτει την Εκκλησία σαν ορατή πραγματικότητα και υπογραμμίζει ότι δεν σώζει καμία εκκλησία...*»¹⁸.

Η Ίερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος, μέ κατ' έτος εκδιδόμενα Δελτία Τύπου, ενημερώνει τό Ορθόδοξο Πλήρωμα για την πραγματική ταυτότητα των διακινήτων αυτών του ίερού κειμένου της Καινής Διαθήκης, καθόσον ή ομάδα αυτή

διοργανώνει έτήσια έκστρατεία σέ διάφορους νομούς της Ελλάδος.

Δέν είναι όμως μόνο αυτή ή ομάδα πού χρησιμοποιεί τό συγκεκριμένο αυτό κείμενο της Καινής Διαθήκης για προσηλυτιστικούς σκοπούς.

Ήδη πριν από τό 2011, οί «Γεδεωνίτες»¹⁹, δραστηριοποιούμενοι στην Ελλάδα ως «Φίλοι της Αγίας Γραφής», γνωστή προτεσταντική οργάνωση, μοίραζαν την Καινή Διαθήκη δωρεάν σέ πολίτες, υπηρεσίες, αλλά και σέ σχολεία²⁰.

Οί «Γεδεωνίτες» τυπώνουν τή διεύθυνσή τους (... .., Αθήνα), τό τηλέφωνό τους και τό σήμα της οργάνωσής τους (τόν πυρφόρο άμφορέα, μέσα σέ κύκλο), στις πρώτες σελίδες του έν λόγω κειμένου της Καινής Διαθήκης και τό διανέμουν δωρεάν. Έτσι, ό καθένας θά μπορούσε νά απευθυνθεί σ' αυτούς για πληροφορίες, έκλαμβάνοντας την οργάνωση αυτή ως Ορθόδοξη. Αυτό θά μπορούσε νά θεωρηθεί ως προσηλυτιστική δραστηριότητα²¹, καθόσον έτσι αποκρύπτουν την πραγματική τους ταυτότητα από τους παραλήπτες του κειμένου. Κατά καιρούς έχουν δημοσιευθεί πληροφορίες ότι ή κίνηση αυτή διέθεσε τέτοια κείμενα και σέ Ίερες Μητροπόλεις, Ναούς, Δημόσιους φορείς και σχολεία της Ελλάδος, άκόμη και σέ συνεργασία μέ Ορθόδοξους Κληρικούς -άσφαλώς έν άγνοία τους- τυπώνοντας στις πρώτες σελίδες τό σήμα και την διεύθυνση των «Φίλων της Αγίας Γραφής»²².

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Gideons_International.

20. http://hristospanagia3.blogspot.gr/2011/05/blog-post_06.html. Βλ. και Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού, περιοδικό «Διάλογος» τ. 58, σ. 25.

21. http://aktines.blogspot.gr/2013/04/blog-post_9730.html

22. <http://www.ierovima.gr/pages/article.aspx?id=405>. http://hristospanagia3.blogspot.gr/2011/05/blog-post_06.html. http://aktines.blogspot.gr/2011/07/blog-post_7403.html. http://aktines.blogspot.gr/2012/01/blog-post_2242.html. http://www.egolpion.com/gedeonites_nikaia.el.aspx. http://aktines.blogspot.gr/2012/07/blog-post_8535.html. http://aktines.blogspot.gr/2009/05/blog-post_13.html. http://www.ecclesia.gr/greek/pronaos/pronaos_91.html#n5.

16. Βλ. ecclesia. gr, Κατάλογο ομάδων ασυμβίβαστων με την Ορθόδοξη Πίστη, ίστοσελίδα της Σ. Έ. επί των αίρέσεων, αριθμ. 32.

17. Βλ. π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, Έγχειρίδιο Αίρέσεων & Παραχριστιανικών Ομάδων, Αθήνα 1994, σσ. 359-366 και <http://www.egolpion.com/e-i-e.el.aspx> και Δελτίο Τύπου της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, περιοδικό «Διάλογος» τ. 58, σ. 23 και http://aktines.blogspot.gr/2010/06/blog-post_1439.html

18. Βλ. π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, Έγχειρίδιο Αίρέσεων & Παραχριστιανικών Ομάδων, Αθήνα 1994, σ. 363.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ; Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τη βελτίωση της υγείας;

Εδώ και αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στο δυτικό κόσμο τη γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.

Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις και κινήσεις του σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται στον ινδουισμό και στον βουδισμό (γιόγκα).

Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί το θέμα με τον απλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός της μικρής αυτής εργασίας είναι να μπορέσει να αντιληφθεί ο καθένας, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεων του τις διάφορες πλευρές του ζητήματος.

Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως και η έλευθερία. Ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να γνωρίσει ποιά είναι η αλήθεια για το συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο έτσι, θά είναι σε θέση να επιλέξει ελεύθερα, αυτό που ο ίδιος κρίνει ως σωστό.

Η μελέτη γίνεται με βάση τις σύγχρονες απόψεις της ιατρικής, της αθλητιατρικής και της θρησκευσιολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.
Για αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

Εάν τελικά έφθασαν στα χέρια Ὁρθόδοξων πιστῶν τά κείμενα αὐτά προέβλεψαν ἄραγε οἱ κατά τόπους ὑπεύθυνοι Κληρικοί νά ἐνημερώσουν τό Ὁρθόδοξο Πλήρωμα ἢ νά ἀπαλείψουν μέ κάποιο τρόπο τά σημάδια καί τίς διευθύνσεις τῶν διακινητῶν αὐτῶν τῶν ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης πρὶν μοιραστοῦν; Προέβλεψαν ἔστω νά καλύψουν τήν ἐπίμαχη διεύθυνση καί τόν «πυρφόρο ἀμφορέα» ἢ τά στοιχεῖα, πού ἐνδεχομένως ἔχουν τυπωθεῖ;

Μέ ἀφορμή τά ἐν λόγω ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού ὅπως μᾶς ἐνημέρωσαν, μοιράστηκαν καί πρόσφατα ἀκόμη καί σέ Ἐνορίες τῆς Ἀττικῆς μέ ἔντυπη τήν διεύθυνση τῶν «Φίλων τῆς Ἁγίας Γραφῆς», θέτομε τόν προβληματισμό: πρὶν πάρει

στά χέρια του ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανός ἕνα ὁποιοδήποτε ἔντυπο ἐξετάζει καλῶς τήν προέλευσή του; Γνωρίζουν νά διακρίνουν Ποιμένες καί Ποίμνιο ποιοῖ διακινοῦν τήν Ἀλήθεια καί ποιοῖ τήν πλάνη, ἀκόμη καί μέ προσωπεῖα Ὁρθόδοξα; Ἐδῶ βρίσκεται τό μεγάλο πρόβλημα τῆς πληροφόρησης πάνω στό σύγχρονο φαινόμενο τῶν αἰρέσεων.

Εὐτυχῶς ὅμως ὑπάρχουν καί ποιμένες πού καί γνωρίζουν καί γρηγοροῦν, ἀλλά καί πιστοί πού ἐρευνοῦν καί «δοκιμάζουν τά πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν» (Α' Ἰωάν. δ' 1)²³.

23. http://aktines.blogspot.gr/2010/07/blog-post_3131.html
http://aktines.blogspot.gr/2013/07/blog-post_9975.html
http://www.ebookxp.org/anavaseis.blogspot.gr/2013/08/blog-post_3773.html?b=4 κ.ἄ.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργούν και έφέτος, στα πλαίσια της Π. Ε. Γ., οί έξής Όμάδες Μελέτης του Σκηνικού τών Αίρέσεων και της Παραθρησκείας:

1. Όμάδα Μελέτης της ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης της Έταιρείας «Σκοπιά» τών «Μαρτύρων του Ίεχωβά». Κάθε Παρασκευή, 5.30'-7.30' μ.μ.
2. Όμάδα Μελέτης του σκηνικού της «Νέας Έποχής» (Γκουρουϊστικές, Αποκρυφιστικές, Έναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Πέμπτη.
3. Όμάδα Μελέτης τών Προτεσταντικών-Πεντηκοστιανών κινήσεων. Κάθε Δευτέρα, 7.00'-9.00' μ.μ.

Τά Μαθήματα πραγματοποιούνται σέ αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου της Αγίας Παρασκευής (Αποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά την Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. έπικοινωνίας: **210 6396 665**.

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατά τό τρίμηνο Απριλίου - Ιουνίου 2015 συνεχίστηκε ή λειτουργία του «Σεμιναρίου Όρθοδόξου Πίστεως και Οικοδομής στην Όρθοδοξία». Όπως είναι γνωστό, τό Σεμινάριο τελεί υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και διάγει την 3^η δεκαετία λειτουργίας του και πολλοί άνθρωποι και ιδιαίτερα νέοι βοηθήθηκαν νά βρουν απαντήσεις στα ύπαρξιακά τους έρωτήματα. Οί όμιλίες γίνονται κάθε Κυριακή, 11.30 π.μ. έως 13.00, στό Πνευματικό Κέντρο της Ένορίας της Αγίας Παρασκευής Αττικής. Οί έκλεκτοί όμιλητές, μέ πολλή αγάπη και μέ έξαιρετική γνώση τών προβλημάτων πού άπασχολούν τό λαό του Κυρίου, άναπτύσσουν στους συνεργάτες και φίλους της Π. Ε. Γ. θέματα πού έχουν σχέση μέ την έν Χριστώ ζωή και την Έκκλησιαστική μας παράδοση.

Κατά τή διάρκεια του τριμήνου αυτό πραγματοποιήσαν εισηγήσεις στό Σεμινάριο οί έξής όμιλητές:

Ό Πρόεδρος του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ. κ. Κωνσταντίνος Παπαχριστοπούλου, μέ θέμα:

«Ό προφητικός λόγος κατά την Όρθόδοξη Έκκλησία».

Ό Αιδεσιμολ. Πρεσβ. π. Σωτήριος Γκίκας, μέ θέμα: «Η δέ γυνή ίνα φοβήται τον άνδρα...» και

Ό Αιδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ιωάννης Χατζηθανάσης, μέ θέμα: «Κανείς δέν μπορεί νά μās άδικήσει».

Η Π. Ε. Γ., πού άποτελεί τον οργανωτικό φορέα του Σεμιναρίου, συνιστά στους φίλους και συνεργάτες της νά τό κάνουν γνωστό και νά καλέσουν και άλλους φίλους και γνωστούς τους, πού δέν τό γνωρίζουν, για νά συμμετάσχουν σ' αυτό.

Κατά τό τρίμηνο Απριλίου - Ιουνίου πραγματοποιήθηκε επίσης και ή τελευταία εκπαιδευτική ήμερίδα, για τους συνεργάτες της Π. Ε. Γ. Η ήμερίδα διεξήχθη στό Πνευματικό Κέντρο του Ι. Ν. Ύψώσεως του Τιμίου Σταυρού, στον Χολαργό, τό Σάββατο, 16 Μαΐου. Εισηγήτρια ήταν ή κ. Μαρία Δημητριάδου, μέ θέμα: «Οί Πολεμικές Τέχνες άσυμβίβαστες μέ την Χριστιανική πίστη».

Οί ήμερίδες πραγματοποιούνται, μετά τή Θεία Λειτουργία, μέ σκοπό τον καταρ-

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΑ ΔΡΟΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΓΥΡΙΣΜΟ

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
ή ΤΗΝ Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.**

τισμό συνεργατών της Ένωσης για να αναλάβουν διακονία ένδημης και παροχής βοήθειας σε όσους αντιμετωπίζουν προβλήματα από την εμπλοκή τους σε αίρετικές ομάδες.

Μέλη της Π. Ε. Γ. έδωσαν διαλέξεις και κατά τό τρίμηνο Απριλίου - Ιουνίου σε ένορίες της Αρχιεπισκοπής Αθηνών και στις έδρες Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Συνεχίστηκε επίσης, κατά τό τρίμηνο Απριλίου - Ιουνίου, ή έντατική εκπαίδευση συνεργατών της Π. Ε. Γ. στις ειδικές «ομάδες εκπαίδευσης και επανένταξης», σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα πού δημοσιεύεται στό τέλος του περιοδικού μας. Συστήνουμε τήν παρακολούθηση των μαθημάτων αυτών σε όσους επιθυμούν να γνωρίσουν βαθύτερα και να συνδράμουν τήν διακονία μας.

Ο «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΘΕΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Γιά τήν συνέχιση τής έκδοσής του.

Γιά τήν αποστολή τής προαιρετικής οικονομικής ενίσχυσής σας μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή, ή όποια έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τις άλλες ταχυδρομικές έπιταγές, ή να καταθέσετε χρήματα στον κατωτέρω τραπεζικό λογαριασμό τής Π.Ε.Γ.

Έθνική Τράπεζα: 180/296004-44, IBAN GR 5701101800000018029600444

Η αποστολή των αποδείξεων σε όσους στέλνουν συνδρομή γίνεται άμεσα. Παρακαλούμε, στό έντυπο τής ταχυπληρωμής να γράφετε καθαρά, στή θέση «Αποστολέας» τά στοιχεία σας και τό τηλέφωνό σας.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδεται ή έκπομπή:
«Άλλοτρίωση δόγματος - άλλοτρίωση ήθους». Σάββατο, 17.00-17.30.
 Επιμελεϊται καί παρουσιάζει ο Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραϊκής Έκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδονται οί έκπομπές:

α) **«Άντιαιρετική Δράση», Σάββατο, 14.15-15.00.** Επιμελοῦνται καί παρουσιάζουν οί Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί π. Βασίλειος Γεωργόπουλος

β) **«Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστewς», Σάββατο, 18.00-19.00.**
 (Άναμεταδίδονται οί όμιλίες πού πραγματοποιοῦνται στό Ένοριακό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, κάθε Κυριακή).

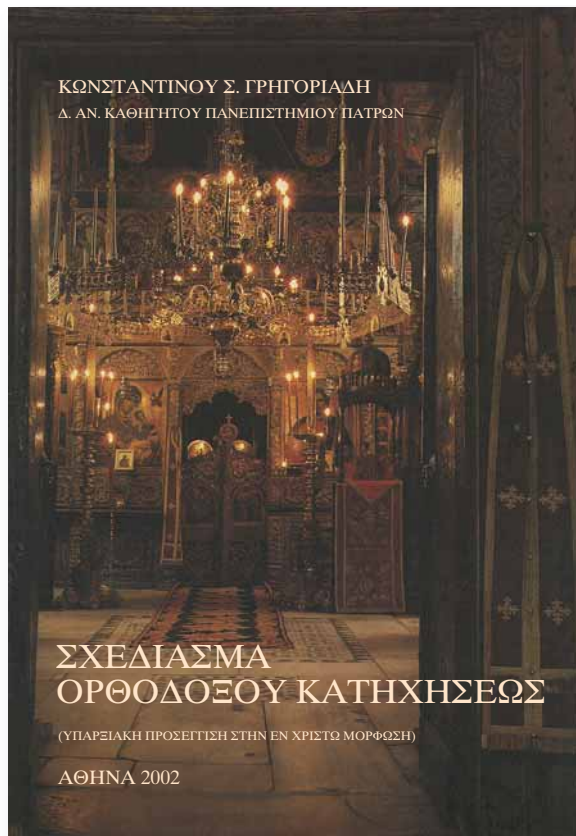
Ἰστοσελίδα τής **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**: www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τής **ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ**:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
 e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἰστοσελίδα τής **Π. Ε. Γ.**: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

- * ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΓΟΝΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ) ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΟΜΑΛΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
- * ΠΑΡΕΧΕΙ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΡΧΕΤΥΠΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ
- * ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΥΠΑΡΞΙΑΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
- * ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΩΣ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» ΠΑΡΟΛΗ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ
- * ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΕΙΩΝ

Προμηθευθεϊτέ το από τά Βιβλιοπωλεία
 ή τήν Π. Ε. Γ. τηλ. 210.6396.665.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου
καὶ συνεργατῶν του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενάγκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξο Συνδιασκέψεως (Ἀλιάρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγικὴ».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλὴ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεύχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεύχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὅμαδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὅμαδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρὰ Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τὸ Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκηση-γυμναστικὴ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
45. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδοπούλου, «Προφήτες καὶ ψευδοπροφῆτες», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἰστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρῆτε μπορεῖτε νὰ ἀπενθυθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῆ.